

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionionde årgången

26 november 2016

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2071 av den 22 september 2016 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 vad gäller metoderna för övervakning av koldioxidutsläpp och reglerna för övervakning av annan relevant information ⁽¹⁾ .....** 1
- ★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2072 av den 22 september 2016 om verifieringsverksamhet och ackreditering av kontrollörer i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter ⁽¹⁾ .....** 5
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2073 av den 23 november 2016 om återbetalning i enlighet med artikel 26.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av de anslag som överförts från budgetåret 2016 .....** 25
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2074 av den 25 november 2016 om ändring av förordning (EU) nr 37/2010 vad gäller substansen aluminiumsalicylat, basisk ⁽¹⁾ .....** 29
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2075 av den 25 november 2016 om tilldelning av ytterligare dagar till sjöss till Spanien inom Ices-sektionerna VIIIc och IXa med undantag av Cádizbukten .....** 32
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2076 av den 25 november 2016 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 34

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

BESLUT

- ★ Rådets beslut (EU) 2016/2077 av den 17 oktober 2016 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) vid den 70:e sessionen i kommittén för skydd av den marina miljön och den 97:e sessionen i sjösäkerhetskommittén vad gäller antagandet av ändringarna av bilaga VI till Marpol, Solas-reglerna II-1, Solas-reglerna III/1.4, III/30 och III/37, Solas-reglerna II-2/1 och II-2/10, Solas-regel II-1/3–12, STCW-konventionen och STCW-koden, koden för brandsäkerhetssystem och 2011 års kod för det utökade inspektionsprogrammet 36
  - ★ Kommissionens beslut (EU) 2016/2078 av den 4 juli 2016 om det statliga stöd SA.41617 – 2015/C (f.d. SA.33584 (2013/C) (f.d. 2011/NN)) som Nederländerna har genomfört till förmån för den professionella fotbollsklubben NEC i Nijmegen [delgivet med nr C(2016) 4048]⁽¹⁾ 40
-

Rättelser

- ★ Rättelse till rådets beslut (EU) 2016/1970 av den 29 september 2016 om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, och om provisorisk tillämpning av partnerskapsavtalet om förbindelser och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Nya Zeeland, å andra sidan (EUT L 304, 11.11.2016) 52

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2016/2071

av den 22 september 2016

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 vad gäller metoderna för övervakning av koldioxidutsläpp och reglerna för övervakning av annan relevant information

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 av den 29 april 2015 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter och om ändring av direktiv 2009/16/EG⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EU) 2015/757 fastställs regler för noggrann övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp och av annan relevant information från fartyg som ankommer till, befinner sig i eller avgår från hamnar inom en medlemsstats jurisdiktion i syfte att främja minskningen av koldioxidutsläpp från sjötransporter på ett kostnadseffektivt sätt.
- (2) I bilaga I till förordning (EU) 2015/757 fastställs metoder för övervakning av koldioxidutsläpp på grundval av bränsleförbrukningen. I bilaga II till förordning (EU) 2015/757 fastställs regler för övervakning av annan relevant information.
- (3) I del A i bilaga I till förordning (EU) 2015/757 föreskrivs att koldioxidutsläpp ska beräknas genom att emissionsfaktorer multipliceras med bränsleförbrukningen, som bestäms genom övervakningsmetoderna A (BDN och periodiska avstämningar av bränsletankar), B (övervakning av tank för bunkerbränsle ombord) och C (flödesmätare för tillämpliga förbränningsprocesser) som beskrivs i del B i samma bilaga. IMO:s resolution⁽²⁾ om riktlinjer för metoden för beräkning av det uppnådda energieffektivitetsindexet för nya fartyg innehåller standardvärden för emissionsfaktorer för standardbränslen som används ombord på fartyg. Dessa standardvärden kan användas för att beräkna koldioxidutsläppen från sjötransporter. Om fartyg tillämpar dessa standardvärden för att övervaka och rapportera sina koldioxidutsläpp i enlighet med bilaga I till förordning (EU) 2015/757 säkerställs både en effektiv reglering och ett harmoniserat genomförande.
- (4) Inom ramen för övervakningsmetoderna A, B och C ska den tankade bränslemängden (bunkring) eller den kvarvarande bränslemängden i tankarna omvandlas från volym till massa genom användning av faktiska densitetsvärden. I enlighet med del B punkt 2 femte stycket c i bilaga I, kan företag som använder övervakningsmetod B fastställa faktisk densitet på grundval av den densitet som uppmäts i en provanalys som

⁽¹⁾ EUT L 123, 19.5.2015, s. 55.

⁽²⁾ MEPC 245 (66) 2014.

utförs av ett ackrediterat bränsletestlaboratorium, i förekommande fall. Om denna möjlighet skulle utvidgas till företag som använder metoderna A och C skulle det säkerställa ett harmoniserat genomförande av dessa tre metoder i enlighet med standarden ISO 3675:1998 ⁽¹⁾. Det skulle också återspegla branschpraxis och öka jämförbarheten för bränsleförbrukning som övervakas med hjälp av dessa tre metoder.

- (5) Konceptet "berth-to-berth" (från kaj till kaj) skulle ge större klarhet och ett harmoniserat tillvägagångssätt när det gäller resors exakta start- och slutpunkter. Detta skulle förbättra de parametrar som används för att övervaka fartygens tid till sjöss och tillryggalagd sträcka, enligt vad som anges i del A punkt 1 a och b i bilaga II till förordning (EU) 2015/757, och återspegla branschpraxis.
- (6) IMO:s riktlinjer för frivillig användning av den operativa indikatorn för fartygs energieffektivitet ⁽²⁾ och CEN-standard EN 16258 (2012) ⁽³⁾ ger ro-ro-fartyg möjlighet att övervaka och rapportera last ombord på grundval av den faktiska lastvikten. Genom att lägga till denna extra parameter till de parametrar som anges i del A punkt 1 e i bilaga II till förordning (EU) 2015/757 skulle man bättre återspegla branschpraxis och underlätta övervakningen.
- (7) I enlighet med kommissionens sedvanliga praxis att hålla samråd med experter under den förberedande fasen för delegerade akter, har en arbetsgrupp för övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter inrättats, som sammanför experter från medlemsstaterna, branschen och det civila samhället under överinseende av forumet ESSF (European Sustainable Shipping Forum). Arbetsgruppen har identifierat ett antal internationella och europeiska standarder och internationella regler och vetenskapliga och tekniska utvecklingar, och rekommenderat att de ska omfattas av den här förordningen. Arbetsgruppens förslag till rekommendationer om dessa frågor godkändes av ESSF vid forumets plenarsession den 28 juni 2016.
- (8) Bilagorna I och II till förordning (EU) 2015/757 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EU) 2015/757 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 september 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

⁽¹⁾ ISO 3675:1998 Råolja och flytande petroleumprodukter – Laboratoriebestämning av densitet – Aerometermetod.

⁽²⁾ MEPC.1/Circ.684 IMO Guidelines for voluntary use of the ship Energy Efficiency Operational Indicator.

⁽³⁾ Methodology for calculation and declaration of energy consumption and GHG emissions of transport services (freight and passengers).

BILAGA

Bilagorna I och II till förordning (EU) 2015/757 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Del A ska ersättas med följande:

”A. BERÄKNING AV KOLDIOXIDUTSLÄPP (ARTIKEL 9)

Vid beräkning av koldioxidutsläpp ska företagen använda följande formel:

Bränsleförbrukning × emissionsfaktor

Bränsleförbrukningen ska omfatta det bränsle som huvudmotorer, hjälpmotorer, gasturbiner, pannor och inertgas-generatorer förbrukar.

Bränsleförbrukning inom hamnar när fartyg ligger i hamn ska beräknas separat.

Följande standardvärden för emissionsfaktorer för bränslen som används ombord ska tillämpas:

Typ av bränsle	Referens	Emissionsfaktor (t-CO ₂ /t-bränsle)
1. Diesel/dieselbrännolja	ISO 8217 kvaliteterna DMX t.o.m. DMB	3,206
2. Tunn eldningsolja	ISO 8217 kvaliteterna RMA t.o.m. RMD	3,151
3. Tung eldningsolja	ISO 8217 kvaliteterna RME t.o.m. RMK	3,114
4. Gasol (LPG)	Propan	3,000
	Butan	3,030
5. Flytande naturgas (LNG)		2,750
6. Metanol		1,375
7. Etanol		1,913

Lämpliga emissionsfaktorer ska tillämpas för bibränslen, alternativa icke-fossila bränslen och för andra bränslen för vilka inga standardvärden fastställts.”

b) Del B ska ändras på följande sätt:

i) I punkt 1 femte stycket ska led b ersättas med följande:

”b) Den densitet som uppmäts av bränsleleverantören vid tankning av bränsle och anges på bränslefakturan eller BDN.”

ii) I punkt 1 femte stycket ska följande led c läggas till:

”c) Den densitet som uppmäts i en provanalys som utförs av ett ackrediterat bränsletestlaboratorium, i förekommande fall.”

iii) I punkt 3 fjärde stycket ska led b ersättas med följande:

”b) Den densitet som uppmäts av bränsleleverantören vid tankning av bränsle och anges på bränslefakturan eller BDN.”

iv) I punkt 3 fjärde stycket ska följande led c läggas till:

”c) Den densitet som uppmäts i en provanalys som utförs av ett ackrediterat bränsletestlaboratorium, i förekommande fall.”

2. Del A punkt 1 i bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) I led a ska den första meningen ersättas med följande:

”Datum och klockslag för avgång från kajplats och ankomst till kajplats ska anges med användning av Greenwichid (GMT/UTC).”

b) I led b ska den sista meningen ersättas med följande:

”Tillryggalagd sträcka ska bestämmas från kajplats i avgångshamnen till kajplats i anlöpshamnen och ska uttryckas i sjömil.”

c) I led e ska den första meningen ersättas med följande:

”För ro-ro-fartyg ska lasten ombord definieras som lastvikten ombord, fastställd som faktisk vikt eller som antal lastenheter (lastbilar, personbilar osv.) eller upptagna filmeter multiplicerat med standardvärden för dessas vikt.”

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2016/2072**av den 22 september 2016****om verifieringsverksamhet och ackreditering av kontrollörer i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 av den 29 april 2015 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter och om ändring av direktiv 2009/16/EG⁽¹⁾, särskilt artikel 15.5 och artikel 16.3, och

av följande skäl:

- (1) I både artikel 15.5 och artikel 16.3 i förordning (EU) 2015/757 föreskrivs att kommissionen ska anta delegerade akter med avseende på att närmare fastställa reglerna för verifieringsverksamhet och metoderna för ackreditering av kontrollörer. Eftersom verksamhet och metoder av det slaget är innehållsmässigt kopplade till varandra, tillämpas båda dessa rättsliga grunder i denna förordning.
- (2) Tillämpningen av artikel 15.5 i förordning (EU) 2015/757 kräver ett övergripande regelverk för att säkerställa att den bedömning av övervakningsplaner och den verifiering av utsläppsrapporter som fastställts i enlighet med den förordningen genomförs på ett harmoniserat sätt av kontrollörer som har teknisk behörighet att oberoende och opartiskt utföra sina uppdrag.
- (3) Vid tillämpningen av artikel 16.3 i förordning (EU) 2015/757 är det nödvändigt att säkerställa synergi mellan det övergripande regelverket för ackreditering inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008⁽²⁾ och de särskildas förutsättningar som gäller den verifierings- och ackrediteringsverksamhet som är tillämplig på koldioxidutsläpp från sjötransportsektorn. Enligt artikel 16.2 i förordning (EU) 2015/757 ska förordning (EG) nr 765/2008 tillämpas på de aspekter av ackrediteringen av kontrollörer som inte omfattas av förordning (EU) 2015/757.
- (4) För att säkerställa stabila och tillförlitliga inrapporterade uppgifter måste det säkerställas att kontrollen utförs av oberoende och behöriga verifieringsorgan. I systemet för verifiering och ackreditering bör onödiga dubbla förfaranden och institutioner inrättade på grundval av annan unionslagstiftning undvikas, eftersom det skulle leda till en ökad börda för medlemsstaterna eller de ekonomiska aktörerna. Därför är det lämpligt att dra nytta av bästa praxis från tillämpningen av harmoniserade standarder som antagits av Europeiska standardiseringskommittén på uppdrag av kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG⁽³⁾ (såsom bestämmelser om krav för organ med ansvar för validering och verifiering av växthusgaser för tillämpning vid ackreditering eller andra former av erkännande, samt bestämmelser om allmänna krav på ackrediteringsorgan som ackrediterar organ för bedömning av överensstämmelse, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*), dokument EA-6/03 och andra tekniska underlag som utarbetats av den europeiska samarbetsorganisationen för ackreditering.
- (5) I de harmoniserade bestämmelserna för bedömning av övervakningsplaner, verifiering av utsläppsrapporter och kontrollörers utfärdande av dokument om överensstämmelse bör kontrollörernas ansvar och uppgifter och verksamhet tydligt anges.

⁽¹⁾ EUT L 123, 19.5.2015, s. 55.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37).

- (6) Vid bedömningen av en övervakningsplan bör kontrollörerna vidta en rad åtgärder för att bedöma fullständigheten, relevansen och överensstämmelsen med avseende på information från det berörda företaget om fartygets övervaknings- och rapporteringsprocess för att kunna dra slutsatser om huruvida planen är förenlig med förordning (EU) 2015/757.
- (7) Enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1927 ⁽¹⁾ får företagen, när fartygets övervakningsplan lämnas in, hänvisa till information om fartygets befintliga förfaranden och kontroller, som omfattas av harmoniserade kvalitets-, miljö- och energiförvaltningsstandarder (t.ex. EN ISO 9001:2015 och EN ISO 14001:2015, EN ISO 50001:2011) eller internationella säkerhetsorganisationskoden (ISM-koden) ⁽²⁾ eller energieffektiviseringsplan för fartyg (SEEMP) ⁽³⁾. I syfte att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt bör kontrollörerna kunna pröva dessa i den mån de är relevanta för övervakningen och rapportering av uppgifter i enlighet med förordning (EU) 2015/757 och denna förordning.
- (8) Tillhandahållande av handlingar och utbyte av relevant information mellan företag och kontrollörer är väsentligt för alla aspekter av verifieringsprocessen, särskilt i fråga om bedömningen av övervakningsplanen, genomförandet av riskbedömningen och verifieringen av utsläppsrapporten. Det är nödvändigt att fastställa harmoniserade krav för tillhandahållande av information och dokumentation som ska ställas till kontrollörens förfogande innan denne påbörjar sin uppgift och vid andra tidpunkter under verifieringen.
- (9) Enligt punkterna 1, 2 och 3 i artikel 15 i förordning (EU) 2015/757 bör kontrollören tillämpa en riskbaserad metod för att verifiera utsläppsrapporten. Analys av risken för potentiellt väsentliga felaktigheter i rapporterade uppgifter är ett viktigt inslag i verifieringsprocessen som också är avgörande för hur kontrollören bör utföra verifieringen.
- (10) Varje led i förfarandet för verifiering av utsläppsrapporter, även besök på plats, är nära kopplat till resultatet av analysen av risken för felaktigheter. Kontrollören bör vara skyldig att anpassa en eller flera verifieringar efter de utredningsresultat och den information som erhållits under verifieringsprocessen för att uppfylla kraven om att uppnå rimlig säkerhet.
- (11) För att säkerställa att övervakningsuppgifterna är konsekventa och jämförbara över tid enligt artikel 4.3 i förordning (EU) 2015/757 bör den övervakningsplan som bedömts vara tillfredsställande användas som referenspunkt för kontrollören vid bedömningen av ett fartygs utsläppsrapport. Kontrollören bör bedöma om planen och de för ändamålet nödvändiga förfarandena har genomförts korrekt. Kontrollören underrättar företaget om alla konstaterade avvikelser eller felaktigheter. Icke korrigerade felaktigheter eller bristande efterlevnad som leder till väsentliga fel rapporterar kontrollören i en verifieringsrapport där det anges att utsläppsrapporten inte är förenlig med kraven i förordning (EU) 2015/757 och i föreliggande förordning.
- (12) Alla insatser i arbetet med att verifiera utsläppsrapporten hänger samman och bör mynna ut i en kontrollrapport med en redogörelse för resultatet av verifieringen. Säkerhetsnivån bör vara kopplad till hur grundlig och ingående verifieringsverksamheten är och hur verifieringsutlåtandet är formulerat. Harmoniserade krav för genomförandet av verifieringsverksamheten och verifieringsrapporterna skulle säkerställa att alla kontrollörer tillämpar samma normer.
- (13) Verifieringsverksamheten, bland annat bedömningen av övervakningsplaner och verifieringen av utsläppsrapporter, bör skötas av behöriga kontrollörer och behörig personal. För att se till att den berörda personalen har behörighet att utföra de uppgifter som den anförtrots bör kontrollörerna inrätta och kontinuerligt förbättra sina interna processer. Kriterierna för att avgöra om en kontrollör är kompetent bör vara desamma i alla medlemsstater och bör även vara kontrollerbara, objektiva och transparenta.
- (14) För att främja hög kvalitet i verifieringsverksamheten bör harmoniserade regler fastställas för att avgöra huruvida en kontrollör är behörig, oberoende och opartisk, och därmed kvalificerad att sköta den efterfrågade verksamheten.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1927 av den 4 november 2016 om mallar för övervakningsplaner, utsläppsrapporter och dokument om överensstämmelse i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter (EUT L 299, 5.11.2016, s. 1).

⁽²⁾ Antagen av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) genom generalförsamlingens resolution A.741 (18).

⁽³⁾ Regel 22 i Marpol bilaga VI.

- (15) Ett övergripande regelverk för ackreditering av rättsliga enheter är nödvändigt för att säkerställa att kontrollörerna har den tekniska behörigheten att sköta sina uppgifter oberoende, opartiskt och i överensstämmelse med de krav och principer som fastställs i förordning (EU) 2015/757, förordning (EG) nr 765/2008 och den här förordningen.
- (16) Enligt artikel 16.2 i förordning (EU) 2015/757, bör artiklarna 4–12 i förordning (EG) nr 765/2008 tillämpas vad gäller allmänna principer och krav för nationella ackrediteringsorgan.
- (17) I enlighet med kommissionens sedvanliga praxis att rådfråga experter vid utarbetandet av utkast till delegerade akter, inrättades en undergrupp för sjöfart, verifiering och ackreditering med experter från medlemsstaterna, branschen och andra berörda organisationer, däribland det civila samhället inom ramen för ESSF (*European Sustainable Shipping Forum*). Undergruppen rekommenderade att denna förordning omfattar ett antal faktorer. Vid ESSF plenarsession den 28 juni 2016 godkändes utkastet till rekommendationer om dessa aspekter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser för bedömningen av övervakningsplaner och verifiering av utsläppsrapporter. Det fastställs också krav med avseende på befogenheter och förfaranden.

I denna förordning fastställs regler för nationella ackrediteringsorgans ackreditering och tillsyn av kontrollörer i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- ackreditering:** en förklaring från ett nationellt ackrediteringsorgan om att en kontrollör uppfyller kraven i harmoniserade standarder i den mening som avses i artikel 2.9 i förordning (EG) nr 765/2008 och kraven i denna förordning och därmed får genomföra verifieringar i enlighet med kapitel II.
- avvikelse:** föreligger i följande fall:
  - När det i samband med bedömningen av en övervakningsplan framkommer att planen inte uppfyller kraven i artiklarna 6 och 7 i förordning (EU) 2015/757 och i genomförandeförordning (EU) 2016/1927.
  - När det i samband med verifieringen av en utsläppsrapport framkommer att uppgifter om koldioxidutsläpp och annan relevant information inte inrapporteras enligt den metod som beskrivs i en övervakningsplan som bedömts som tillfredsställande av en ackrediterad kontrollör.
  - När det i samband med ackrediteringen framkommer att kontrollören gjort sig skyldig till en handling eller en underlåtenhet som strider mot kraven i förordning (EU) 2015/757 och den här förordningen.
- rimlig säkerhet:** en hög men inte absolut säkerhetsnivå klart uttryckt i verifieringsutlåtandet, om att den utsläppsrapport som är föremål för verifiering inte innehåller några väsentliga felaktigheter.
- väsentlighetsnivå:** den kvantitativa tröskel eller brytpunkt över vilken kontrollören beaktar felaktigheter, enskilt eller sammantaget, som väsentliga.
- inneboende risk:** risken för att en parameter i utsläppsrapporten innehåller felaktigheter som kan vara väsentliga, enskilt eller sammanlagda med andra felaktigheter, innan hänsyn tagits till effekten av eventuell relaterad kontrollverksamhet.

6. *kontrollrisk*: risken för att en väsentligt felaktig parameter, enskilt eller tillsammans med andra felaktigheter, förekommer i utsläppsrapporten och att den inte kommer att förhindras eller upptäckas och korrigeras i rätt tid genom kontrollsystemet.
7. *upptäcktsrisk*: risken för att en kontrollör inte ska upptäcka en väsentlig felaktighet.
8. *verifieringsrisk*: risken (funktion av en inneboende risk, kontrollrisk och upptäcktsrisk) för att kontrollören avger ett olämpligt verifieringsutlåtande när utsläppsrapporten innehåller väsentliga felaktigheter.
9. *felaktighet*: en försummelse, en falsk uppgift eller ett fel i de rapporterade uppgifterna, utöver sådan osäkerhet som är tillåten i enlighet med förordning (EU) 2015/757 och med beaktande av de riktlinjer som utarbetats av kommissionen i dessa frågor.
10. *väsentlig felaktighet*: en felaktighet som enligt kontrollören, enskilt eller tillsammans med andra felaktigheter, överskrider väsentlighetsnivån eller som skulle kunna påverka den totala mängden rapporterade utsläpp eller annan relevant information.
11. *plats*: de ställen där övervakningsprocessen definieras och förvaltas, inbegripet de platser där relevanta uppgifter och information kontrolleras och lagras, med avseende på bedömningen av övervakningsplanen eller verifieringen av utsläppsrapporten för ett fartyg.
12. *intern verifieringsdokumentation*: all intern dokumentation som en kontrollör sammanställer för att registrera all skriftlig bevisning för och alla motiveringar till de åtgärder som vidtagits för att verifiera en utsläppsrapport i enlighet med den här förordningen.
13. *revisor för övervakning, rapportering och verifiering*: en enskild person i verifieringsgruppen med ansvar för bedömningen av en övervakningsplan eller verifiering av en utsläppsrapport.
14. *oberoende granskare*: en person som utsetts av kontrollören för att genomföra interngranskningar och som hör till samma företag men som tidigare inte har utfört sådan verifiering som omfattas av granskningen.
15. *teknisk expert*: person som tillför specifik kunskap och sakkunskap inom ett särskilt ämne, som krävs för genomförandet av verifiering enligt kapitel II och för ackrediteringsverksamhet enligt kapiteln IV och V.
16. *bedömare*: person som utsetts av ett nationellt ackrediteringsorgan för att bedöma en kontrollör i enlighet med denna förordning, antingen enskilt eller som medlem av en bedömargrupp.
17. *bedömningsledare*: en bedömare som har det övergripande ansvaret för bedömningen av en kontrollör enligt denna förordning.

Artikel 3

Presumtion om överensstämmelse

En kontrollör som visar att han eller hon uppfyller de kriterier som anges i de relevanta harmoniserade standarderna, i den betydelse som avses i artikel 2.9 i förordning (EG) nr 765/2008, eller delar därav, och vars referensuppgifter har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska antas uppfylla kraven i kapitlen II och III i denna förordning, i den mån de tillämpliga harmoniserade standarderna omfattar dessa krav.

KAPITEL II

VERIFIERINGSVERKSAMHET

AVSNITT 1

Bedömning av övervakningsplaner

Artikel 4

Information som ska tillhandahållas av företagen

1. Företagen ska förse kontrollören med fartygets övervakningsplan och därvid utgå från en blankett som överensstämmer med förlagan i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2016/1927. Om övervakningsplanen är avfattad på ett annat språk än engelska, ska de tillhandahålla en engelsk översättning.

2. Före bedömningen av övervakningsplanen ska företaget också förse kontrollören med åtminstone följande:
  - a) Relevant dokumentation eller en beskrivning av fartygets anläggningar, inbegripet utsläppscertifikat, vilka flödesmätare som används (om tillämpligt), förfaranden och processer eller flödesscheman som utarbetas och upprätthålls utanför planen, när så sker, och som återopas i planen.
  - b) I samband med sådana ändringar av systemet för övervakning och rapportering som avses i artikel 7.2 c och d i förordning (EU) 2015/757, giltiga uppdaterade versioner eller nya handlingar som möjliggör bedömning av den ändrade planen.
3. Företaget ska på begäran tillhandahålla all övrig information som anses relevant för bedömningen av planen.

Artikel 5

Bedömning av övervakningsplaner

1. Vid bedömningen av övervakningsplanen ska kontrollören beakta påståendena om fullständighet, exakthet, relevans och överensstämmelse med förordning (EU) 2015/757 avseende den information som lämnas i övervakningsplanen.
2. Kontrollören ska åtminstone
  - a) bedöma huruvida företaget använt avsedd mall för övervakningsplaner och om information lämnas för alla obligatoriska poster som avses i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2016/1927,
  - b) kontrollera att informationen i övervakningsplanen korrekt och fullständigt beskriver utsläppskällorna och mätutrustningen ombord på fartyget samt de system och förfaranden som tillämpas för att övervaka och rapportera relevanta uppgifter i enlighet med förordning (EU) 2015/757,
  - c) säkerställa att tillräckliga kontrollmekanismer finns om fartyget avser att utnyttja undantaget från övervakning per resa av bränsleförbrukning och koldioxidutsläpp enligt artikel 9.2 i förordning (EU) 2015/757,
  - d) i tillämpliga fall bedöma huruvida de uppgifter som företaget lämnat om åtgärder, förfaranden eller kontroller som genomförs som ett inslag i fartygets befintliga ledningssystem eller som omfattas av tillämpliga harmoniserade kvalitets-, miljö- eller förvaltningsstandarder är relevanta för övervakning av koldioxidutsläpp samt annan relevant information och rapportering i enlighet med förordning (EU) 2015/757 och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1928 ⁽¹⁾.
3. Vid bedömningen av övervakningsplanen får kontrollören använda sig av utredning, kontroll av dokumentation, iakttagelse och andra revisionsmetoder som anses lämpliga.

Artikel 6

Besök på plats

1. Kontrollören ska avlägga besök på plats för att skaffa sig tillräcklig kunskap om de förfaranden som beskrivs i övervakningsplanen och intyga att informationen i denna är riktig.
2. Kontrollören ska fastställa stället eller ställena för besöket på plats med beaktande av den plats där den kritiska massan av relevanta uppgifter lagras, bland annat elektroniska kopior eller utskrifter av handlingar som förvaras i original ombord på fartyget, och den plats där datahanteringen äger rum.
3. Kontrollören ska också fastställa vad som ska göras och hur långt tid som krävs för ett besök på plats.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1928 av den 4 november 2016 om fastställande av transporterad last för andra fartygskategorier än passagerarfartyg, ro-ro-fartyg och containerfartyg i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter (EUT L 299, 5.11.2016, s. 22).

4. Genom undantag från punkt 1 kan kontrollören få avstå från ett besök på plats, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
  - a) Kontrollören förstår i tillräcklig grad fartygets övervaknings- och rapporteringssystem, samt vet var de finns, hur de sköts och faktiskt används av företaget.
  - b) Arten och graden av komplexiteten i fartygets övervaknings- och rapporteringssystem är sådana att ett besök på platsen inte är nödvändigt.
  - c) Kontrollören kan få tillgång till och bedöma alla nödvändiga uppgifter på distans.
5. Om kontrollören avstår från ett besök på plats med hänvisning till punkt 4, ska en motivering för att inte utföra platsbesöket lämnas i den interna verifieringsdokumentationen.

Artikel 7

Hantering av avvikelser i övervakningsplanen

1. Om kontrollören upptäcker avvikelser i samband med bedömningen av övervakningsplanen, ska detta meddelas företaget utan onödigt dröjsmål och relevanta korrigeringar begäras inom en föreslagen tidsram.
2. Företaget ska korrigera de avvikelser som meddelats av kontrollören och lägga fram en reviderad övervakningsplan för kontrollören enligt den överenskomna tidsramen på ett sätt som gör att kontrollören kan bedöma planen på nytt innan rapporteringsperioden inleds.
3. I den interna verifieringsdokumentationen ska kontrollören dokumentera alla avvikelser som korrigerats i samband med bedömningen av övervakningsplanen och markera dem som åtgärdade.

Artikel 8

Oberoende granskning av bedömningen av övervakningsplanen

1. Verifieringsgruppen ska för en oberoende granskare lägga fram den interna verifieringsdokumentationen och utkast till slutsatser om bedömningen av planen, vilket ska ske utan dröjsmål och innan utkastet överlämnas till det berörda företaget.
2. Den oberoende granskaren ska genomföra en granskning för att garantera att övervakningsplanen har bedömts i enlighet med denna förordning och att vederbörlig professionell omsorg och professionellt omdöme har visats.
3. Den oberoende granskningen ska omfatta den fullständiga bedömningsprocess som beskrivs i detta avsnitt och som registrerats i den interna verifieringsdokumentationen.
4. Kontrollören ska inkludera resultaten av den oberoende granskningen i den interna verifieringsdokumentationen.

Artikel 9

Kontrollörens slutsatser om bedömningen av övervakningsplanen

På grundval av den information som samlats in under bedömningen av övervakningsplanen ska kontrollören utan dröjsmål skriftligen underrätta företaget om slutsatserna och ange om övervakningsplanen

- a) bedöms vara i överensstämmelse med förordning (EU) 2015/757.
- b) innehåller avvikelser som gör den oförenlig med förordning (EU) 2015/757.

AVSNITT 2

Verifiering av utsläppsrapporterna

Artikel 10

Information som ska tillhandahållas av företagen

1. Före verifieringen av utsläppsrapporten ska företagen förse kontrollören med följande styrkande information:
  - a) En förteckning över resor som det berörda fartyget gjort under rapporteringsperioden enligt artikel 10 i förordning (EU) 2015/757.

- b) I tillämpliga fall en kopia av utsläppsrapporten från det föregående året, om årets kontrollör inte utförde verifieringen inför den rapporten.
  - c) I tillämpliga fall, en kopia av övervakningsplanen eller -planerna, samt bevis som framkommit i slutsatserna från den bedömning som genomförts av en ackrediterad kontrollör.
2. Om kontrollören har identifierat det/de särskilda avsnitt eller dokument som anses relevanta för verifieringen, ska företagen också tillhandahålla följande information:
- a) Kopior av fartygets officiella loggbok och oljedagbok (om separat).
  - b) Kopior av bunkringsdokumentation.
  - c) Kopior av handlingar som innehåller information om antalet passagerare och mängden gods som transporteras, den tillryggalagda sträckan och tidsåtgången till sjöss för fartygets resor under rapporteringsperioden.
3. Dessutom, och i förekommande fall på grundval av den övervakningsmetod som tillämpats, kan kontrollörer be företaget tillhandahålla följande:
- a) En översikt över it-landskapet som visar datahanteringen för det berörda fartyget.
  - b) Dokumentation av underhåll och exakthet/osäkerhet hos mätutrustning/flödesmätare (t.ex. kalibreringsintyg).
  - c) Ett utdrag från flödesmätarens driftsdata om bränsleförbrukning.
  - d) Kopior av mätaravläsningar från bränsletanken.
  - e) Ett utdrag med driftsdata från systemet för mätning av direkta utsläpp.
  - f) Övrig information av vikt för verifieringen av utsläppsrapporten.
4. Vid byte av företag ska de berörda företagen omsorgsfullt förse kontrollören med ovannämnda information eller styrkande handlingar för de resor som görs inom deras respektive ansvarsområden.
5. Företagen ska spara ovannämnda information för de perioder som fastställs inom ramen för 1973 års internationella konvention för förhindrande av förorening från fartyg (Marpol-konventionen) och 1988 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas-konventionen). I väntan på utfärdandet av dokumentet om överensstämmelse i enligt artikel 17 i förordning (EU) 2015/757 kan kontrollören begära tillgång till all den information som avses i punkterna 1, 2 och 3.

Artikel 11

Riskbedömning som kontrollören ska utföra

1. Förutom de uppgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 i artikel 15 i förordning (EU) 2015/757 ska kontrollören identifiera och analysera följande:
  - a) De inneboende riskerna.
  - b) Kontrollrisker.
  - c) Upptäcktsrisk.
2. Kontrollören ska beakta områden med större kontrollrisk och minst följande: Färduppgifter, bränsleförbrukning, koldioxidutsläpp, tillryggalagd sträcka och tidsåtgång till sjöss, transporterad last och sammanställa uppgifter i utsläppsrapporten.
3. Vid identifiering och analys av de aspekter som avses i punkt 2 ska kontrollören fastställa om det finns någon inrapporterad information och om denna är fullständig, exakt, överensstämmande, tydlig och relevant.
4. Vid behov ska kontrollören, mot bakgrund av den information som erhållits vid verifieringen, revidera riskbedömningen och ändra eller upprepa den verifieringsverksamhet som ska utföras.

*Artikel 12***Verifieringsplan**

Kontrollören ska utarbeta en verifieringsplan som är i överensstämmelse med den information som erhållits och de risker som har identifierats vid riskanalysen. Verifieringsplanen ska omfatta åtminstone följande:

- a) Ett verifieringsprogram som beskriver dess art och omfattning samt tidsåtgången och verifieringsmetoden.
- b) En plan för provuttag av uppgifter, vilken beskriver räckvidd och metoder för provuttag med koppling till de enskilda uppgifter som ligger till grund för informationen om de aggregerade koldioxidutsläppen, bränsleförbrukningen och annan relevant information i utsläppsrapporten.

*Artikel 13***Verifieringsverksamhet som avser utsläppsrapporten**

1. Kontrollören ska genomföra verifieringsplanen och, på grundval av riskbedömningen, kontrollera om övervaknings- och rapporteringssystemet, såsom det beskrivs i den övervakningsplan som har bedömts som tillfredsställande, faktiskt finns och genomförs på ett korrekt sätt.

För detta ändamål ska kontrollören åtminstone överväga följande typer av förfaranden:

- a) Utfrågning av berörd personal.
  - b) Kontroll av dokumentation.
  - c) Observation och avsyning.
2. I tillämpliga fall ska kontrollören kontrollera huruvida de interna kontroller som beskrivs i övervakningsplanen genomförs effektivt. Därför kan test av de dokumenterade kontrollernas effektivitet på grundval av ett stickprov övervägas.

*Artikel 14***Verifiering av inrapporterade uppgifter**

1. Kontrollören ska verifiera uppgifterna i utsläppsrapporten genom att utföra ingående testning, bland annat genom att spåra dem tillbaka till den primära datakällan, dubbelkontrollera mot externa datakällor, inbegripet fartygets spårningsuppgifter, göra avstämningar, kontrollera tröskelvärden i fråga om utvalda uppgifter, och utföra kontrollberäkningar.

2. Som ett led i den verifiering av uppgifter som avses i punkt 1 ska kontrollören kontrollera följande:

- a) Fullständigheten i fråga om utsläpsskällor enligt beskrivning i övervakningsplanen.
- b) Uppgifternas fullständighet, även när det gäller resor som rapporterats i enlighet med förordning (EU) 2015/757.
- c) Överensstämmelsen mellan inrapporterade aggregerade uppgifter och uppgifter från relevant dokumentation eller från primära källor.
- d) I tillämpliga fall överensstämmelsen mellan aggregerad bränsleförbrukning och uppgifter om bränsle som inhandlats eller på annat sätt införskaffats till fartyget i fråga.
- e) Uppgifternas tillförlitlighet och exakthet.

*Artikel 15***Väsentlighetsnivå**

1. Vid kontrollen av uppgifter om bränsleförbrukning och koldioxidutsläpp i utsläppsrapporten ska väsentlighetsnivån motsvara 5 % av det sammanlagda totalvärdet som rapporterats för varje post under rapporteringsperioden.

2. För kontroll av annan relevant information i utsläppsrapporten, om den transporterade lasten, transportarbete, tillryggalagd sträcka och tidsåtgång till sjöss ska väsentlighetsnivån motsvara 5 % av det sammanlagda totalvärdet som rapporterats för varje post under rapporteringsperioden.

*Artikel 16***Besök på plats**

1. Kontrollören ska avlägga besök på plats för att skaffa sig tillräcklig kunskap om företaget och fartygets övervaknings- och rapporteringssystem på det sätt som beskrivs i övervakningsplanen.
2. Kontrollören ska fastställa stället eller ställena för besöket på plats utifrån resultatet av riskanalysen och med beaktande av den plats där den kritiska massan av relevanta uppgifter lagras, bland annat elektroniska kopior eller utskrifter av handlingar som förvaras i original ombord på fartyget, och den plats där datahanteringen äger rum.
3. Kontrollören ska också fastställa vad som ska göras och hur långt tid som krävs för ett besök på plats.
4. Genom undantag från punkt 1 kan kontrollören, på grundval av resultatet av riskbedömningen, få avstå från ett besök på plats förutsatt att ett av följande villkor är uppfyllt:
  - a) Kontrollören förstår i tillräcklig grad fartygets övervaknings- och rapporteringssystem, samt vet var de finns, hur de sköts och faktiskt används av företaget.
  - b) Arten och graden av komplexiteten i fartygets övervaknings- och rapporteringssystem är sådana att ett besök på platsen inte är nödvändigt.
  - c) Kontrollören kan få tillgång till och bedöma all nödvändig information på distans samt korrekt tillämpa den metod som beskrivs i övervakningsplanen och verifiera uppgifterna i utsläppsrapporten.
5. Om resultaten från ett besök på plats vid en anläggning på en plats i land tyder på att det krävs en verifiering ombord för att minska risken för väsentliga felaktigheter i utsläppsrapporten, kan kontrollören besluta att avlägga ett besök på fartyget.
6. Om kontrollören avstår från ett besök på plats med hänvisning till punkt 4, ska en motivering till detta lämnas i den interna verifieringsdokumentationen.

*Artikel 17***Hantering av felaktigheter och avvikelser i utsläppsrapporten**

1. Om kontrollören upptäcker felaktigheter eller avvikelser i samband med verifieringen av utsläppsrapporten, ska detta meddelas företaget utan onödigt dröjsmål och relevanta korrigeringar begäras inom en föreslagen tidsram.
2. I den interna verifieringsdokumentationen ska kontrollören dokumentera alla felaktigheter och avvikelser som korrigerats i samband med verifieringen av övervakningsplanen och markera dem som åtgärdade.
3. Om företaget inte åtgärdar de felaktigheter och avvikelser som avses i punkt 1, ska kontrollören före utfärdandet av verifieringsrapporten, uppmana företaget att redogöra för de viktigaste orsakerna till felaktigheterna eller avvikelserna.
4. Kontrollören ska avgöra om de icke korrigerade felaktigheterna, enskilt eller tillsammans med andra felaktigheter, påverkar de totala inrapporterade utsläppen eller annan relevant information och om denna påverkan leder till väsentliga felaktigheter.
5. Kontrollören kan beakta felaktigheter eller avvikelser som, enskilt eller tillsammans med andra felaktigheter, ligger under väsentlighetsnivån enligt artikel 15 som väsentliga felaktigheter när så är motiverat med hänsyn till programmets omfattning och art samt till de särskilda omständigheterna för deras förekomst.

*Artikel 18***Slutsats om verifieringen av utsläppsrapporten**

För att avsluta verifieringen av utsläppsrapporten ska kontrollören åtminstone

- a) bekräfta att all verifieringsverksamhet har utförts,
- b) genomföra en slutlig analys av de aggregerade uppgifterna för att säkerställa att dessa inte innehåller några väsentliga felaktigheter,

- c) verifiera att informationen i rapporten uppfyller kraven i förordning (EU) 2015/757,
- d) före utarbetandet av rapporten sammanställa den interna verifieringsdokumentationen och utkastet till rapport och överlämna dessa till den oberoende granskaren i enlighet med artikel 21,
- e) låta en person styrka rapporten på grundval av den oberoende granskarens slutsatser och bevisningen i den interna kontrolldokumentationen samt underrätta företaget om detta,
- f) underrätta kommissionen och fartygets flaggstat om att villkoren för utfärdande av dokumentet som styrker överensstämmelsen med kraven.

Artikel 19

Rekommendationer om förbättringar

1. Kontrollören ska meddela företaget rekommendationer om förbättringar i fråga om icke korrigerade felaktigheter och avvikelser som inte leder till väsentliga felaktigheter.
2. Kontrollören får lämna andra rekommendationer till förbättringar som den anser relevanta, mot bakgrund av resultaten av verifieringsverksamheten.
3. När rekommendationer meddelas företaget, ska kontrollören förhålla sig opartisk i förhållande till företaget, fartyget och övervaknings- och rapporteringssystemet. Kontrollören får inte äventyra sin opartiskhet genom att ge råd eller utveckla delar av övervaknings- och rapporteringsprocessen i enlighet med förordning (EU) 2015/757.

Artikel 20

Verifieringsrapport

1. På grundval av den insamlade informationen ska kontrollören utfärda en verifieringsrapport till bolaget om varje utsläppsrapport som är föremål för verifiering.
2. Verifieringsrapporten ska innehålla ett uttalande som verifierar utsläppsrapporten såsom tillfredsställande eller otillfredsställande, om den innehåller väsentliga felaktigheter som inte korrigerats före offentliggörandet av rapporten.
3. Vid tillämpning av punkt 2 ska utsläppsrapporten anses vara verifierad såsom tillfredsställande endast om den inte innehåller några väsentliga felaktigheter
4. Verifieringsrapporten ska innehålla minst följande punkter:
  - a) Företagets namn och fartygets identifieringsnummer.
  - b) En titel som tydligt visar att det rör sig om en verifieringsrapport.
  - c) Kontrollörens identitet.
  - d) En hänvisning till utsläppsrapporten och den rapporteringsperiod som är föremål för verifiering.
  - e) En hänvisning till en eller flera övervakningsplaner som har bedömts vara tillfredsställande.
  - f) En hänvisning till den standard som används.
  - g) En sammanfattning av kontrollörens förfaranden, inbegripet information om besök på plats eller skälen till att ha avstått från dem.
  - h) En sammanfattning av betydande ändringar i övervakningsplanen och verksamhetsuppgifter för rapporteringsperioden, om tillämpligt.
  - i) Ett verifieringsutlåtande.
  - j) Om tillämpligt, en beskrivning av icke korrigerade felaktigheter och avvikelser, inbegripet deras art och omfattning, även om de inte har någon väsentlig inverkan på de delar av rapporten som de hänför sig till.
  - k) Om tillämpligt, rekommendationer om förbättring.
  - l) Datum för verifieringsrapporten och underskrift av en bemyndigad person på uppdrag av kontrollören.

*Artikel 21***Oberoende granskning av utsläppsrapporten**

1. Den oberoende granskaren ska granska den interna verifieringsdokumentationen och utkastet till verifieringsrapport för att verifiera att verifieringsprocessen överensstämmer med denna förordning och att vederbörlig professionell omsorg och vederbörligt professionellt omdöme har visats.
2. Den oberoende granskningen ska omfatta den fullständiga verifieringsprocess som fastställs i detta kapitel och som registrerats i den interna verifieringsdokumentationen.
3. När utsläppsrapporten styrkts enligt artikel 18 e, ska kontrollören föra in resultaten av den oberoende granskningen i den interna verifieringsdokumentationen.

KAPITEL III

KRAV FÖR KONTROLLÖRER*Artikel 22***Process för fortlöpande behörighet**

1. Kontrollören ska införa, dokumentera, genomföra och upprätthålla en process för fortlöpande behörighet för att se till att all personal som sköter verifieringar är kompetent att utföra de uppgifter som tilldelas den.
2. Vid tillämpningen av behörighetsprocessen enligt punkt 1 ska kontrollören fastställa, dokumentera, genomföra och upprätthålla följande:
  - a) Allmänna behörighetskriterier för all personal som genomför verifieringar enligt artikel 23.3.
  - b) Särskilda behörighetskriterier för varje funktion som kontrollören med ansvar för verifiering utför, i synnerhet revisorn med ansvar övervakning, rapportering och verifiering för sjöfarten, den oberoende granskaren och den tekniska experten enligt artiklarna 24, 25 och 26.
  - c) En metod för att säkerställa fortlöpande behörighet och regelbunden utvärdering av all personal som ägnar sig åt verifieringsverksamhet.
  - d) En process för löpande fortbildning av den personal som ägnar sig åt verifieringsverksamhet.
3. Kontrollören ska regelbundet, men minst en gång om året, övervaka arbetsresultaten bland den personal som genomför verifieringar för att kontrollera att behörigheten fortlöpande upprätthålls.

*Artikel 23***Verifieringsgrupper**

1. Inför varje verifieringsuppdrag ska kontrollören utse en verifieringsgrupp som kan utföra den verifiering som avses i artiklarna 5–20.
2. Verifieringsgruppen ska bestå av minst en revisor för övervakning, rapportering och verifiering och, i tillämpliga fall mot bakgrund av kontrollörens uppfattning om de aktuella uppgifternas komplexitet och dennes förmåga att göra den nödvändiga riskbedömningen, ett lämpligt antal ytterligare revisorer för övervakning, rapportering och verifiering och/eller tekniska experter.
3. Deltagarna i gruppen ska ha förstått sin roll i verifieringsprocessen och även i praktiken kunna kommunicera på det språk som krävs för att uppgifterna ska kunna utföras och för att de ska kunna ta del av den information som företaget tillhandahållit.

*Artikel 24***Behörighetskrav för revisorer för övervakning, rapportering och verifiering**

1. Revisorer med ansvar för övervakning, rapportering och verifiering ska ha behörighet att bedöma övervakningsplaner och verifiera utsläppsrapporter i enlighet med förordning (EU) 2015/757 och den här förordningen.

2. Därför ska revisorer för övervakning, rapportering och verifiering åtminstone ha följande behörighet:
  - a) Kunskap om förordning (EU) 2015/757, den här förordningen, genomförandeförordningarna (EU) 2016/1927 och (EU) 2016/1928 samt relevanta riktlinjer som utfärdats av kommissionen.
  - b) Kunskap om och erfarenhet av revision av data- och informationsrevision, bland annat följande:
    - i) Metoder för data- och informationsrevision, tillämpning av väsentlighetsnivån och bedömning av graden av felaktigheternas väsentlighet.
    - ii) Analys av de inneboende riskerna och kontrollriskerna.
    - iii) Provtagningsteknik för provuttag av uppgifter och granskning av kontrollverksamhet.
    - iv) Bedömning av data- och informationssystem, IT-system, datahanteringssystem, kontrollverksamhet, kontrollsystem samt förfaranden för kontrollverksamhet.
3. Därutöver ska sektorspecifik kunskap och erfarenhet av relevanta aspekter som anges i bilagan beaktas.

Artikel 25

Behörighetskrav för oberoende granskare

1. Den oberoende granskaren ska uppfylla de behörighetskrav som gäller revisorer för övervakning, rapportering och verifiering som avses i artikel 24.
2. För att bedöma om den interna verifieringsdokumentationen är fullständig och om tillräckliga bevis har samlats in vid verifieringsverksamheten, ska den oberoende granskaren ska ha erforderlig behörighet för att
  - a) analysera den tillhandahållna informationen och bekräfta att den är fullständig och korrekt,
  - b) ifrågasätta utebliven eller motstridig information,
  - c) kontrollera uppgiftskedjor för att bedöma om den interna verifieringsdokumentationen innehåller tillräcklig information för att underbygga det utkast till slutsatser som behandlades vid den interna granskningen.

Artikel 26

Tekniska experter

1. Om specifik kunskap och särskild sakkunskap krävs i samband med verifieringen eller översynen, kan revisorn för övervakning, rapportering och verifiering eller den oberoende granskaren ta hjälp av tekniska experter under sin ledning och sitt fulla ansvar.
2. Utöver kunskaper om den specifika sakfrågan ska tekniska experter ha tillräcklig kunskap om de frågor som avses i artikel 24.

Artikel 27

Förfaranden vid verifiering

1. Kontrollörerna ska inrätta, dokumentera, genomföra och upprätthålla ett eller flera förfaranden och processer för verifieringsverksamhet enligt beskrivningen i artiklarna 5–21.
2. Vid införande och genomförande av sådana förfaranden och processer ska kontrollören utföra verksamheten enligt den harmoniserade standard i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008 som avser krav för organ som validerar och verifierar växthusgaser och som ska tillämpas vid ackreditering eller annan form av erkännande.

3. Kontrollörerna ska utforma, dokumentera, införa och upprätthålla ett kvalitetsledningssystem för att säkerställa följdriktighet i utveckling, genomförande, förbättring och utvärdering av förfaranden och processer i enlighet med den harmoniserade standard som avses i punkt 2.
4. Dessutom ska kontrollörer införa följande förfaranden, processer och arrangemang enligt den harmoniserade standard som avses i punkt 2:
  - a) En process och strategi för kommunikationen med företaget.
  - b) Lämpliga arrangemang för att skydda sekretessbelagda uppgifter som inhämtats.
  - c) Ett förfarande för att hantera överklaganden.
  - d) Ett förfarande för att hantera klagomål, som innefattar en vägledande tidsplan, från företagen.
  - e) En process för utfärdande av en reviderad verifieringsrapport om ett fel i verifieringsrapporten eller utsläpprapporten har identifierats efter det att kontrollören överlämnat verifieringsrapporten till företaget.

Artikel 28

Intern verifieringsdokumentation

1. Kontrollören ska förbereda och sammanställa en intern verifieringsdokumentation som åtminstone innehåller följande:
  - a) Resultatet av den genomförda verifieringen.
  - b) Verifieringsplanen och riskbedömningen.
  - c) Information som i tillräcklig grad stöder bedömningen av övervakningsplanen och utkastet till verifieringsrapport, inbegripet underlag till bedömningar av om felaktigheterna var väsentliga eller ej.
2. Den interna dokumentationskontrollen ska upprättas på ett sådant sätt att den oberoende granskaren som avses i artiklarna 8 och 21 och det nationella ackrediteringsorganet kan bedöma om verifieringen har utförts i enlighet med denna förordning.

Artikel 29

Dokumentation och kommunikation

1. Kontrollörer ska dokumentera sitt arbete för att visa att denna förordning efterlevs, också i fråga om personalens behörighet och opartiskhet.
2. Kontrollörerna ska säkerställa sekretesskydd av den information som erhållits vid verifieringen enligt den harmoniserade standard som avses i artikel 27.

Artikel 30

Opartiskhet och oberoende

1. Kontrollörerna ska vara organiserade på ett sådant sätt att deras objektivitet, oberoende och opartiskhet hålls intakt. I denna förordning ska de krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i artikel 27 vara tillämpliga.
2. Kontrollören ska inte utföra verifieringsverksamhet i ett företag som utgör en oacceptabel risk för deras opartiskhet eller innebär att de hamnar i en intressekonflikt.
3. En oacceptabel risk för opartiskhet eller en intressekonflikt ska anses föreligga bl.a. om kontrollören eller någon del av samma rättsliga enhet eller personal och kontraktsanställd personal som deltar i verifieringen, tillhandahåller
  - a) konsulttjänster för att utveckla en del av den övervaknings- och rapporteringsprocess som beskrivs i övervakningsplanen, inbegripet utveckling av övervakningsmetoden, utarbetande av rapporten och utarbetande av övervakningsplanen,
  - b) tekniskt stöd för att utveckla eller upprätthålla systemet för övervakning och rapportering av utsläpp eller annan relevant information i enlighet med förordning (EU) 2015/757.

4. Kontrollörer får inte lägga ut den oberoende granskningen och utfärdandet av verifieringsrapporten på entreprenad.
5. Om kontrollörer lägger ut annan verifieringsverksamhet på entreprenad, ska de uppfylla de tillämpliga krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i artikel 27.
6. Kontrollörerna ska inrätta, dokumentera, genomföra och upprätthålla ett förfarande för att garantera fortlöpande opartiskhet och oberoendet för sig själva och för delarna av samma rättsliga enhet och all personal. Om entreprenad tillämpas ska samma skyldigheter gälla kontraktsanställda som deltar i verifieringen. Den processen ska uppfylla de krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i artikel 27.

KAPITEL IV

ACKREDITERING AV KONTROLLÖRER

Artikel 31

Ackrediteringens omfattning

Kontrollörers ackreditering ska omfatta bedömning av övervakningsplaner och verifiering av utsläppsrapporter.

Artikel 32

Ackrediteringsprocessens mål

Under ackrediteringsförfarandet och den årliga tillsynen av ackrediterade kontrollörer, enligt artiklarna 36–41, ska de nationella ackrediteringsorganen bedöma huruvida kontrollören och den personal som utför verifieringsverksamheten

- a) har behörighet att bedöma övervakningsplaner och utsläppsrapporter i enlighet med denna förordning,
- b) faktiskt bedömer övervakningsplaner och verifierar utsläppsrapporter i enlighet med denna förordning,
- c) uppfyller de krav för kontrollörer som avses i artiklarna 22–30, inbegripet bestämmelser om opartiskhet och oberoende.

Artikel 33

Minimikrav för ackreditering

När det gäller minimikrav för ackreditering och krav för ackrediteringsorgan ska den harmoniserade standarden enligt förordning (EG) nr 765/2008 vad gäller allmänna krav på ackrediteringsorgan som ackrediterar organ för bedömning av överensstämmelse gälla.

Artikel 34

Kriterierna för ackrediteringen av nationella ackrediteringsorgan

1. Rättsliga enheter som är etablerade i en medlemsstat ska ansöka om ackreditering enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 765/2008.
2. När den rättsliga enhet som begär ackreditering inte är etablerad i en medlemsstat, får den rikta sin begäran till det nationella ackrediteringsorganet i varje medlemsstat som beviljar ackreditering i den mening som avses i artikel 16 i förordning (EU) 2015/757.

Artikel 35

Ansökningar om ackreditering

1. Ansökningar om ackreditering ska innehålla den information som krävs på grundval av den harmoniserade standard som avses i artikel 33.

2. Dessutom ska de sökande innan den bedömning som avses i artikel 36 inleds, på begäran förse det nationella ackrediteringsorganet med information om följande:
  - a) De förfaranden och processer som avses i artikel 27.1 och det kvalitetsledningssystem som avses i artikel 27.3.
  - b) De kompetenskriterier som avses i artikel 22.2 a och b, resultaten av den fortlöpande behörighetsprocess som avses i den artikeln samt annan relevant dokumentation om behörigheten hos all personal som arbetar med sådan verifieringsverksamhet som avses i artiklarna 24 och 25.
  - c) Processen för att säkerställa fortlöpande opartiskhet och oberoende enligt artikel 30.6.
  - d) De tekniska experter och den nyckelpersonal som arbetar med bedömningen av övervakningsplaner och verifieringen av utsläppsrapporter.
  - e) Förfarandena och processerna för att säkerställa lämplig verifiering, bland annat sådana som rör den interna verifieringsdokumentationen enligt artikel 28.
  - f) Den relevanta dokumentation som avses i artikel 29.
  - g) Andra aspekter som bedöms relevanta av det nationella ackrediteringsorganet.

Artikel 36

Bedömning

1. I fråga om den bedömning som avses i artikel 32 ska bedömargruppen minst utföra följande:
  - a) Granska alla relevanta handlingar och dokumentation som lämnats av sökanden enligt artikel 35.
  - b) Besöka den ansökande på plats för att granska ett representativt urval av den interna verifikationsdokumentationen och bedöma genomförandet av den sökandes kvalitetsledningssystem och de förfaranden och processer med avseende på verifieringsåtgärder som avses i artikel 27.
  - c) Bevittna prestanda och behörighet hos ett representativt urval av den ansökandes personal som sysslar med bedömning övervakningsplaner och verifiering av utsläppsrapporter, för att säkerställa att de verkar i enlighet med denna förordning.
2. Bedömargruppen ska utföra den verksamhet som avses i punkt 1 enligt den harmoniserade standard som avses i artikel 33.
3. Bedömargruppen ska, enligt kraven i den harmoniserade standard som avses i artikel 33, rapportera in sina resultat och konstaterade avvikelser till den sökande och begära ett svar.
4. Den sökande ska vidta korrigerade åtgärder för att avhjälpa alla rapporterade avvikelser i enlighet med punkt 3 och i sitt svar visa vilka åtgärder som vidtagits eller som kommer att vidtas inom den tidsram som fastställts av det nationella ackrediteringsorganet för att åtgärda konstaterade avvikelser.
5. Det nationella ackrediteringsorganet ska granska det svar som den sökande lämnar i enlighet med punkt 4.
6. Om det nationella ackrediteringsorganet anser att den sökandes svar eller de åtgärder som vidtas är otillräckliga eller icke ändamålsenliga ska organet begära att de sökande tillhandahåller ytterligare information eller vidtar ytterligare åtgärder.
7. Dessutom kan det nationella ackrediteringsorganet begära bevisning för eller genomföra en uppföljande bedömning för att bedöma det faktiska genomförandet av de korrigerande åtgärderna.

Artikel 37

Beslut om ackreditering och ackrediteringsbevis

1. När beslut om beviljande, förlängning eller förnyelse av en sökandes ackreditering förbereds och sedan fattas, ska det nationella ackrediteringsorganet beakta de krav som uppställs i den harmoniserade standard som avses i artikel 33.

2. När det nationella ackrediteringsorganet har beslutat att bevilja eller förnya en sökandes ackreditering, ska organet utfärda ett ackrediteringsintyg till kontrollören.
3. Ackrediteringsbevisen ska innehålla minst den information som krävs på grundval av den harmoniserade standard som avses i artikel 33.
4. Ackrediteringsbeviset ska gälla under en femårsperiod från och med dagen för utfärdandet.

Artikel 38

Årlig tillsyn

1. Det nationella ackrediteringsorganet ska genomföra en årlig tillsyn av varje kontrollör som det har utfärdat ett ackrediteringsbevis till. Tillsynen ska omfatta minst följande:
  - a) Ett besök på plats enligt artikel 36.1 b.
  - b) Bevitnande av prestation och behörighet hos ett representativt urval av kontrollörens personal enligt artikel 36.1 c.
2. Det nationella ackrediteringsorganet ska genomföra den första tillsynen av en kontrollör enligt punkt 1 inom 12 månader efter den dag då ackrediteringsbeviset utfärdades.
3. Tillsynsplaneringen ska, enligt kraven i den harmoniserade standard som avses i artikel 33, ge det nationella ackrediteringsorganet möjlighet att bedöma representativa prov på kontrollörens verksamhet med avseende på ackrediteringsintyg och den personal som sköter verifieringsverksamheten.
4. Det nationella ackrediteringsorganet ska, på grundval av tillsynsresultaten, fatta beslut om fortsatt ackreditering.
5. När en kontrollör genomför en verifiering i en annan medlemsstat, kan det nationella ackrediteringsorgan som har ackrediterat kontrollören begära att det nationella ackrediteringsorganet i den medlemsstaten utför tillsyn för dess räkning och under dess ansvar.

Artikel 39

Förnyad bedömning

1. Innan ett ackrediteringsintyg som det nationella ackrediteringsorganet utfärdat har gått ut ska det göra en förnyad bedömning av kontrollören i fråga för att avgöra om intygets giltighetstid kan förlängas.
2. Planeringen av omprövningen ska säkerställa att det nationella ackrediteringsorganet bedömer ett representativt urval av kontrollörens verksamhet som omfattas av intyget.

Vid planeringen och genomförandet av den förnyade bedömningen ska det nationella ackrediteringsorganet uppfylla de krav som fastställs i den harmoniserade standard som avses i artikel 33.

Artikel 40

Extraordinär bedömning

1. Det nationella ackrediteringsorganet får när som helst genomföra en extraordinär bedömning av kontrollören för att säkerställa att denne fortsatt uppfyller kraven i denna förordning.
2. För att det nationella ackrediteringsorganet ska kunna bedöma behovet av en extraordinär bedömning, ska kontrollören informera organet om alla väsentliga förändringar i fråga om status och verksamhet som är relevanta för ackrediteringen.

Dessa väsentliga förändringar ska innefatta ändringar som nämns i den harmoniserade standard som avses i artikel 33.

*Artikel 41***Administrativa åtgärder**

1. Det nationella ackrediteringsorganet kan upphäva eller återkalla en ackreditering av en kontrollör som inte uppfyller kraven i denna förordning.
2. Det nationella ackrediteringsorganet ska upphäva eller återkalla sin ackreditering av en kontrollör om kontrollören så begär.
3. Det nationella ackrediteringsorganet ska, enligt den harmoniserade standard som avses i artikel 33 införa, dokumentera, genomföra och upprätthålla ett förfarande för tillfälligt upphävande och återkallande av ackreditering.
4. Det nationella ackrediteringsorganet ska tillfälligt upphäva kontrollörens ackreditering om kontrollören
  - a) inte uppfyller kraven på behörighet enligt artikel 22, på förfaranden för verifieringsverksamhet enligt artikel 27, på intern verifieringsdokumentation enligt artikel 28 eller om opartiskhet och oberoende enligt artikel 30,
  - b) överträtt andra specifika villkor som fastställts av det nationella ackrediteringsorganet.
5. Det nationella ackrediteringsorganet ska återkalla kontrollörens ackreditering om följande inträffar:
  - a) Kontrollören har underlåtit att åtgärda orsakerna till ett beslut om att upphäva ackrediteringsbeviset.
  - b) Någon person inom kontrollörens högsta ledning har dömts för bedrägeri.
  - c) Kontrollören har avsiktligt lämnat oriktiga uppgifter.
6. Ett nationellt ackrediteringsorgans beslut att upphäva eller återkalla en ackreditering i enlighet med punkterna 1, 4 och 5 får överklagas enligt de förfaranden som fastställs av medlemsstaterna i artikel 5.5 i förordning (EG) nr 765/2008.
7. Ett nationellt ackrediteringsorgans beslut om att tillfälligt upphäva eller återkalla omfattningen av en ackreditering ska börja gälla när kontrollören meddelas om detta. Det nationella ackrediteringsorganet ska beakta effekterna på verksamhet som genomförts före dessa beslut mot bakgrund av den bristande efterlevnadens art.
8. Det nationella ackrediteringsorganet ska direkt avsluta ett tillfälligt upphävande av ett ackrediteringsbevis, när det har fått tillräcklig information och drar slutsatsen att kontrollören uppfyller kraven i denna förordning.

KAPITEL V

KRAV FÖR NATIONELLA ACKREDITERINGSORGAN*Artikel 42***Nationella ackrediteringsorgan**

1. De uppgifter som i enlighet med denna förordning avser ackreditering ska utföras av nationella ackrediteringsorgan som utsetts enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 765/2008.
2. Vid tillämpningen av denna förordning ska det nationella ackrediteringsorganet utföra sina uppgifter enligt kraven i den harmoniserade standard som avses i artikel 33.

*Artikel 43***Bedömargrupp**

1. Det nationella ackrediteringsorganet ska utse en bedömargrupp för varje bedömning som utförs enligt kraven i den harmoniserade standard som avses i artikel 33.

2. Bedömargruppen ska bestå av en bedömningsledare med ansvar för genomförandet av en bedömning i enlighet med denna förordning och, när så krävs, ett lämpligt antal bedömare eller tekniska experter med relevant kunskap och erfarenhet för ett visst ackrediteringsområde.
3. I bedömargruppen ska ingå åtminstone en person med följande kvalifikationer:
  - a) Kunskap om förordning (EU) 2015/757, den här förordningen och annan berörd lagstiftning enligt artikel 24.2 a.
  - b) Kunskaper om olika fartygstypers egenskaper och om övervakning och rapportering av koldioxidutsläpp, bränsleförbrukning och annan relevant information enligt förordning (EU) 2015/757.

Artikel 44

Behörighetskrav för bedömare

1. Bedömare ska ha behörighet att vidta de åtgärder som avses i artiklarna 36–41. Bedömaren ska därför
  - a) uppfylla kraven enligt den harmoniserade standard som avses i artikel 33,
  - b) ha kunskaper om sådan granskning av data och annan information som avses i artikel 24.2 b, erhållen genom utbildning eller kontakt med en person med sådan kunskap och erfarenhet av granskning av denna typ av data och information.
2. Utöver de behörighetskrav som anges i punkt 1 ska bedömningsledaren styrka sin behörighet att leda en bedömningsgrupp.
3. Utöver de behörighetskrav som anges i punkt 1 ska interna granskare och personer som beslutar om beviljande, utvidgning eller förnyelse av en ackreditering ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna utvärdera ackrediteringen.

Artikel 45

Tekniska experter

1. Det nationella ackrediteringsorganet får ta med tekniska experter i bedömargruppen för att kunna tillhandahålla sådan specifik kunskap och sakkunskap inom ett särskilt område som bedömningsledaren och bedömaren behöver.
2. Tekniska experter ska genomföra specificerade uppgifter under ledning och fullt ansvar av bedömningsledaren i den berörda bedömargruppen.

Artikel 46

Databaser över ackrediterade kontrollörer

1. De nationella ackrediteringsorganen ska inrätta och förvalta en databas som ska vara tillgänglig för allmänheten och åtminstone innehålla följande information:
  - a) Namnuppgift om, ackrediteringsnummer och adress till varje kontrollör som ackrediterats av det nationella ackrediteringsorganet.
  - b) De medlemsstater där kontrollörerna utför verifieringsuppdrag, om tillämpligt.
  - c) Datum för beviljande av ackreditering och dess utgångsdatum.
  - d) Information om administrativa åtgärder som införts med avseende på kontrollören.

2. Varje förändring av kontrollörers status ska meddelas kommissionen med användning av en standardiserad mall.
3. Det organ som erkänts enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 765/2008 ska underlätta och harmonisera tillgången till nationella databaser.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 47

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 september 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Sektorspecifik behörighet och erfarenhet för sjöfarten

Vid tillämpning av artikel 24.3 ska behörighet och erfarenhet på följande områden beaktas:

- Förståelse av de relevanta reglerna inom ramen för Marpol- och Solas-konventionerna, t.ex. reglerna om energieffektivitet för fartyg ⁽¹⁾ och teknisk norm för NO_x ⁽²⁾, regeln om svaveloxider ⁽³⁾, regeln om kvalitet på eldningsolja ⁽⁴⁾, intaktstabilitetskoden 2008 och relevanta riktlinjer (t.ex. riktlinjer för utvecklingen av energieffektivitetsplanen för fartyg [SEEMP]).
- Möjliga synergier mellan övervakning och rapportering enligt förordning (EU) 2015/757 och befintliga maritima förvaltningssystem (t.ex. ISM-koden) och andra relevanta sektorspecifika riktlinjer (t.ex. riktlinjer för utvecklingen av energieffektivitetsplanen för fartyg [SEEMP]).
- Utsläppskällor ombord på fartyget.
- Dokumentering av resor och förfaranden som säkerställer att förteckningen över resor (som lämnats in av företaget) är fullständig och korrekt.
- Tillförlitliga externa källor (fartygsspåringsuppgifter) som kan användas för dubbelkontroll av information mot uppgifter från fartyg.
- Beräkningsmetoder för bränsleförbrukning, så som de tillämpas av fartyg i praktiken.
- Tillämpning av osäkerhetsnivåer i enlighet med förordning (EU) 2015/757 och relevant vägledning.
- Tillämpning av emissionsfaktorer för alla drivmedel som används ombord på fartyget, inbegripet flytande naturgas, hybriddrivmedel och biodrivmedel.
- Bränslehantering, bränslerening, tanksystem.
- Fartygsunderhåll/kvalitetskontroll av mätarutrustning.
- Bunkringshandlingar, inbegripet leveranssedlar för bunkerbränsle.
- Driftsloggar, rese- och hamnsammandrag, fartygsloggböcker.
- Kommersiell dokumentation, t.ex. befraktningsavtal, konossement.
- Gällande föreskrivna krav.
- Drift av fartygets bunkringssystem.
- Fartygens fastställande av bränsledensiteten i praktiken.
- Dataflödesprocesser och -aktiviteter för beräkning av den transporterade lasten (i volym eller massa), enligt vad som gäller för fartygstyper och verksamheter som omfattas av förordning (EU) 2015/757.
- Begreppet dödvikt enligt vad som gäller för fartygstyper och verksamheter som omfattas av förordning (EU) 2015/757 i enlighet med genomförandeförordning (EU) 2016/1928.
- Dataflödesprocesser som används för att beräkna tillryggalagd sträcka och tidsåtgång till sjöss för resor i enlighet med förordning (EU) 2015/757.
- Maskiner och tekniska system som används ombord på fartyget för att fastställa bränsleförbrukning, transportarbete och annan relevant information.

⁽¹⁾ Regel 22, bilaga VI till Marpol-konventionen.

⁽²⁾ Ändrad teknisk kod om kontroll av utsläpp av kväveoxider från dieselmotorer (NO_x-koden) (resolution MEPC.176(58), ändrad genom resolution MEPC.177(58)).

⁽³⁾ Regel 14, bilaga VI till Marpol-konventionen.

⁽⁴⁾ Regel 18, bilaga VI till Marpol-konventionen.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/2073**av den 23 november 2016****om återbetalning i enlighet med artikel 26.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av de anslag som överförts från budgetåret 2016**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.6,

efter samråd med kommittén för jordbruksfonderna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 169.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽²⁾ anges att anslag som inte blivit föremål för några åtaganden och som avser åtgärder som enligt artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) får överföras till det påföljande budgetåret. Överföringen får inte överstiga 2 % av de ursprungliga anslagen och det belopp för justering av direktstöd enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽³⁾ som tillämpades under det föregående budgetåret. Detta kan leda till en tilläggsbetalning till de slutmottagare som var föremål för justeringen.
- (2) I enlighet med artikel 26.5 i förordning (EU) nr 1306/2013 och genom undantag från artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska medlemsstaterna återbetala de anslag som överförts enligt artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 till de slutliga stödmottagare som omfattas av justeringsgraden under det budgetår till vilket anslagen överförs. Återbetalning ska endast göras till slutliga stödmottagare i de medlemsstater där finansiell disciplin ⁽⁴⁾ tillämpades under det föregående budgetåret.
- (3) Vid fastställandet av vilket överföringsbelopp som ska återbetalas ska i enlighet med artikel 26.7 i förordning (EU) nr 1306/2013 hänsyn tas till de belopp i reserven för kriser i jordbrukssektorn som avses i artikel 25 i den förordningen och som inte gjorts tillgängliga för krisåtgärder vid budgetårets utgång.
- (4) I enlighet med artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1146 ⁽⁵⁾ tillämpades finansiell disciplin på direktstöd för kalenderåret 2015, i syfte att skapa en krisreserv på 441,6 miljoner euro. Krisreserven har inte tagits i anspråk under budgetåret 2016.
- (5) Enligt medlemsstaternas utgiftsdeklarationer för perioden 16 oktober 2015–15 oktober 2016 uppgår den minskning för finansiell disciplin som faktiskt tillämpats av medlemsstaterna för budgetåret 2016 till 435 miljoner euro.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽⁴⁾ I enlighet med artikel 8.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska finansiell disciplin inte tillämpas i Bulgarien, Kroatien och Rumänien för budgetåret 2016.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1146 av den 8 juli 2015 om fastställande av den justeringsgrad som avses i förordning (EU) nr 1306/2013 för direktstöd avseende kalenderåret 2015 (EUT L 191, 17.7.2015, s. 6).

- (6) Följaktligen kan outnyttjade anslag motsvarande det belopp för finansiell disciplin som tillämpats för budgetåret 2016 på 435 miljoner euro, vilket alltså ligger inom ramen för 2 % av de ursprungliga anslagen, överförs till budgetåret 2017 efter ett beslut av kommissionen i enlighet med artikel 169.3 femte stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (7) För att säkerställa att återbetalningen av dessa anslag till de slutliga stödmottagarna står i proportion till justeringsbeloppet för finansiell disciplin, bör kommissionen fastställa de belopp som står till medlemsstaternas förfogande för återbetalningen.
- (8) För att medlemsstaterna inte ska tvingas göra ytterligare en utbetalning för återbetalningen, bör denna förordning tillämpas från och med den 1 december 2016. Således är de belopp som fastställs genom denna förordning slutgiltiga och tillämpliga, utan att det påverkar tillämpningen av minskningar enligt artikel 41 i förordning (EU) nr 1306/2013, på alla andra korrigeringar som beaktas i beslutet om månadsbetalning avseende utgifter som betalats av medlemsstaternas utbetalade organ i oktober 2016, i enlighet med artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1306/2013, och på alla avdrag och tilläggsbetalningar som ska göras enligt artikel 18.4 i den förordningen eller på alla beslut som fattas inom ramen för förfarandet för avslutande av räkenskaper.
- (9) I enlighet med artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 får de anslag som inte blivit föremål för några åtaganden för åtgärder endast överföras till närmast påföljande budgetår. Därför bör kommissionen fastställa den stödberättigande perioden för medlemsstaternas utgifter när det gäller återbetalningen enligt artikel 26.5 i förordning (EU) nr 1306/2013, med beaktande av budgetåret för jordbruket som det definieras i artikel 39 i den förordningen.
- (10) För att ta hänsyn till den korta tidsperioden mellan det att medlemsstaterna meddelar genomförandet av 2016 års EGJF-anslag under delad förvaltning för perioden 16 oktober 2015–15 oktober 2016 och den dag då denna förordning bör börja tillämpas, dvs. den 1 december 2016, bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilagan till denna förordning fastställs beloppen av de anslag som ska överföras från budgetåret 2016 enligt artikel 169.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och som i enlighet med artikel 26.5 i förordning (EU) nr 1306/2013 görs tillgängliga för medlemsstaterna för återbetalning till de slutliga stödmottagare som omfattas av justeringsgraden under budgetåret 2017.

De belopp som överförs ska omfattas av kommissionens överföringsbeslut i enlighet med artikel 169.3 femte stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Artikel 2

Medlemsstaternas utgifter i samband med återbetalningen av de överförda anslagen ska berättiga till unionsfinansiering endast om de aktuella beloppen har utbetalats till stödmottagarna före den 16 oktober 2017.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 december 2016.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 november 2016.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör

Generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling

BILAGA

Belopp tillgängliga för återbetalning av överförda anslag*(Belopp i euro)*

Belgien	6 414 552
Tjeckien	11 049 216
Danmark	10 864 696
Tyskland	60 049 657
Estland	1 293 797
Irland	13 600 170
Grekland	17 254 566
Spanien	55 869 779
Frankrike	90 755 440
Italien	39 147 477
Cypern	368 399
Lettland	1 676 449
Litauen	3 462 420
Luxemburg	416 787
Ungern	15 068 124
Malta	34 366
Nederländerna	8 963 299
Österrike	7 080 542
Polen	25 435 226
Portugal	6 735 448
Slovenien	987 364
Slovakien	5 646 824
Finland	6 067 712
Sverige	7 922 613
Förenade kungariket	38 847 027

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/2074
av den 25 november 2016
om ändring av förordning (EU) nr 37/2010 vad gäller substansen aluminiumsalicylat, basisk
(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 470/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsförfaranden för att fastställa gränsvärden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 och ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 ⁽¹⁾, särskilt artikel 14 jämförd med artikel 17,

med beaktande av Europeiska läkemedelsmyndighetens yttrande, avgivet av kommittén för veterinärmedicinska läkemedel, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 470/2009 ska gränsvärden för högsta tillåtna resthalter (nedan kallade *MRL-värden*) för farmakologiskt aktiva substanser som är avsedda att i unionen användas i veterinärmedicinska läkemedel för livsmedelsproducerande djur eller i biocidprodukter som används vid djurhållning fastställas i en förordning.
- (2) I tabell 1 i bilagan till kommissionens förordning (EU) nr 37/2010 ⁽²⁾ anges farmakologiskt aktiva substanser och deras klassificering med avseende på MRL-värden i animaliska livsmedel.
- (3) Aluminiumsalicylat, basisk, är för närvarande upptaget i den tabellen som en tillåten substans för utvärtes bruk på alla livsmedelsproducerande djurslag utom nötkreatur, get, hästdjur, kanin och fisk. Aluminiumsalicylat, basisk, är också en tillåten substans för nötkreatur, get, hästdjur och kanin enligt de provisoriska MRL-värden för den substansen som upphör att gälla den 31 december 2016.
- (4) En ansökan om ändring av den befintliga posten för aluminiumsalicylat, basisk, för att ta bort MRL-värdets provisoriska status för nötkreatur, get, hästdjur och kanin har lämnats in till Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA).
- (5) EMA rekommenderar med stöd av yttrandet från kommittén för veterinärmedicinska läkemedel att MRL-värdets provisoriska status för aluminiumsalicylat, basisk, tas bort för nötkreatur, get, hästdjur och kanin.
- (6) Förordning (EU) nr 37/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för veterinärmedicinska läkemedel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

⁽¹⁾ EUT L 152, 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 37/2010 av den 22 december 2009 om farmakologiskt aktiva substanser och deras klassificering med avseende på MRL-värden i animaliska livsmedel (EUT L 15, 20.1.2010, s. 1).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 25 januari 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 november 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

I tabell 1 i bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 ska posten för substansen aluminiumsalicylat, basisk, ersättas med följande:

Farmakologiskt aktiv substans	Restmarkör	Djurslag	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser (i enlighet med artikel 14.7 i förordning (EG) nr 470/2009)	Terapeutisk klassificering
"Aluminiumsalicylat, basisk	Salicylsyra	Nötkreatur, get, hästdjur, kanin	200 µg/kg 500 µg/kg 1 500 µg/kg 1 500 µg/kg	Muskel Fett Lever Njure	Ingen uppgift	Antidiarroika och intestinala antiinflammatoriska medel"
		Nötkreatur, get, hästdjur	9 µg/kg	Mjök		
	Ej tillämpligt	Alla livsmedelsproducerande djurslag utom nötkreatur, get, hästdjur, kanin och fisk	MRL-värde krävs inte	Ej tillämpligt	Endast för utvärtes bruk	

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/2075**av den 25 november 2016****om tilldelning av ytterligare dagar till sjöss till Spanien inom Ices-sektionerna VIIIc och IXa med undantag av Cádizbukten**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) 2016/72 av den 22 januari 2016 om fastställande för år 2016 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten och om ändring av förordning (EU) 2015/104 ⁽¹⁾, särskilt punkt 8.5 i bilaga IIB, och

av följande skäl:

- (1) I tabell I i bilaga IIB till förordning (EU) 2016/72 anges det maximala antal dagar som unionsfartyg med en total längd på minst 10 meter, som ombord medför eller använder trålar, snurrevadar och liknande redskap med en maskstorlek på 32 mm eller större, nät med en maskstorlek på 60 mm eller större och bottenlångrevar, får uppehålla sig i Ices-sektionerna VIIIc och IXa, med undantag av Cádizbukten, under perioden 1 februari 2016–31 januari 2017.
- (2) Enligt punkt 8.5 i bilaga IIB till förordning (EU) 2016/72 får kommissionen, på grundval av definitivt upphörande med fiskeverksamhet mellan den 1 februari 2015 och den 31 januari 2016 och med förbehåll för de villkor som fastställs i punkt 8.5 i bilaga IIB till förordning (EU) 2016/72, tilldela medlemsstaten ytterligare dagar till sjöss under vilka ett fartyg av sin flaggmedlemsstat kan få tillstånd att uppehålla sig inom området med ett reglerat redskap ombord.
- (3) I enlighet med punkt 8.4 i bilaga IIB till förordning (EU) 2016/72, lämnade Spanien den 27 maj 2016 in en ansökan om ytterligare dagar till sjöss på grundval av definitivt upphörande med fiskeverksamhet, åtföljd av styrkande handlingar. Den 6 juni 2016 bekräftade Spanien att 14 fartyg upphört med fiskeverksamheten mellan den 1 februari 2015 och den 31 januari 2016.
- (4) Mot bakgrund av de uppgifter som gjorts tillgängliga för kommissionen och med beaktande av den beräkningsmetod som anges i punkt 8.2 i bilaga IIB till förordning (EU) 2016/72, bör nio ytterligare dagar till sjöss för de fartyg som avses i punkt 1 i den bilagan tilldelas Spanien för perioden 1 februari 2016–31 januari 2017.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för fiske och vattenbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det maximala antal dagar till sjöss för vilka Spanien får ge tillstånd att uppehålla sig i Ices-sektionerna VIIIc och IXa, med undantag av Cádizbukten, till ett fartyg som för dess flagg och som ombord medför eller använder reglerat redskap och inte är underkastat särskilda villkor enligt tabell I i bilaga IIB till förordning (EU) 2016/72, ska ökas till 126 dagar per år.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.⁽¹⁾ EUTL 22, 28.1.2016, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 november 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/2076**av den 25 november 2016****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 november 2016.

*På kommissionens vägnar**För ordföranden*

Jerzy PLEWA

*Generaldirektör**Generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling*⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(euro/100 kg)</i>		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	90,0
	TR	80,7
	ZZ	85,4
0707 00 05	MA	69,4
	TR	158,6
	ZZ	114,0
0709 93 10	MA	100,9
	TR	141,9
	ZZ	121,4
0805 20 10	MA	71,7
	ZA	138,5
	ZZ	105,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	JM	110,2
	TR	80,3
	ZZ	95,3
0805 50 10	AR	64,7
	CL	90,0
	TR	78,5
	ZZ	77,7
0808 10 80	CL	185,9
	NZ	177,5
	ZA	186,7
	ZZ	183,4
0808 30 90	CN	106,4
	TR	126,8
	ZZ	116,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2016/2077

av den 17 oktober 2016

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) vid den 70:e sessionen i kommittén för skydd av den marina miljön och den 97:e sessionen i sjösäkerhetskommittén vad gäller antagandet av ändringarna av bilaga VI till Marpol, Solas-reglerna II-1, Solas-reglerna III/1.4, III/30 och III/37, Solas-reglerna II-2/1 och II-2/10, Solas-regel II-1/3-12, STCW-konventionen och STCW-koden, koden för brandsäkerhetssystem och 2011 års kod för det utökade inspektionsprogrammet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Unionsåtgärder inom sjötransportsektorn bör syfta till att förbättra sjösäkerheten och skydda den marina miljön.
- (2) Vid sin 69:e session enades Internationella sjöfartsorganisationens (nedan kallad IMO) kommitté för skydd av den marina miljön (nedan kallad MEPC) om att inrätta ett obligatoriskt system för insamling av data om bränsleförbrukning och om de nödvändiga ändringarna av kapitel 4 i bilaga VI till den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg (nedan kallad *bilaga VI till Marpol-konventionen*). Dessa ändringar förväntas antas vid den 70:e sessionen i MEPC i oktober 2016.
- (3) Vid de 95:e och 96:e sessionerna i IMO:s sjösäkerhetskommitté (MSC) godkändes ändringar av regel II-1, reglerna III/1.4, III/30 och III/37, reglerna II-2/1 och II-2/10 och regel II-1/3-12 i den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas), den internationella konventionen och koden angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (nedan kallad *STCW-konventionen och STCW-koden*), den internationella koden för brandsäkerhetssystem (nedan kallad *FSS-koden*) och 2011 års kod för det utökade inspektionsprogrammet (nedan kallad *ESP-koden från 2011*). Dessa ändringar förväntas bli antagna vid 97:e sessionen i MSC i november 2016.
- (4) Ändringarna av kapitel 4 i bilaga VI till Marpol-konventionen kommer att fastställa ett obligatoriskt övergripande system för datainsamling för de data som ska samlas in och rapporteras årligen av vissa fartyg, kontrollprocesserna i samband med rapporterade data, upprättandet av försäkran om överensstämmelse, situationen vid ägarbyte, inlämningen av data till IMO, anonymiseringen av och tillgången till dessa data samt förfarandena för att bekräfta överensstämmelsen för fartyg som för flagg från ett land som inte är part i bilaga VI till Marpol-konventionen. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 ⁽¹⁾ införs ett EU-system för att övervaka, rapportera och verifiera sjötransporternas koldioxidutsläpp och energieffektivitet. Den är tillämplig på alla fartyg över 5 000 bruttoton som ankommer till, befinner sig i eller avgår från hamnar inom en medlemsstats jurisdiktion från och med den 1 januari 2018, oavsett var fartygen är registrerade.
- (5) Artikel 22 i förordning (EU) 2015/757 innehåller en klausul om översyn vid ingående av en internationell överenskommelse på detta område. Antagandet av ändringarna av kapitel 4 i bilaga VI till Marpol-konventionen kommer att utlösa ett sådant översynsförfarande, vilket kan leda till ett förslag om ändring av förordning (EU) 2015/757 för att säkerställa anpassning i lämplig utsträckning till det övergripande system för datainsamling som överenskommit inom IMO.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 av den 29 april 2015 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter och om ändring av direktiv 2009/16/EG (EUT L 123, 19.5.2015, s. 55).

- (6) Ändringarna av Solas-reglerna II-1/1, II-1/2, II-1/3, II-1/4, II-1/5, II-1/6, II-1/7, II-1/8-1, II-1/9, II-1/10, II-1/12, II-1/13, II-1/15–17, II-1/19, II-1/21–22 och II-1/35 innebär redaktionella ändringar och följdändringar, liksom ändringar vad gäller indelnings- och skadestabilitetskraven i syfte att förbättra passagerarfartygens överlevnadsförmåga i händelse av skada. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG⁽¹⁾ gäller för passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg som används vid inrikes resor. I artikel 6.2 a i i det direktivet föreskrivs att nya passagerarfartyg i klass A till fullo ska uppfylla kraven i 1974 års Solas-konvention, i dess ändrade lydelse.
- (7) Ändringarna av Solas-regel II-1/1.2, den nya Solas-regeln II-1/19-1 och ändringarna av Solas-reglerna III/1.4, III/30 och III/37 vad gäller skadekontrollövningar utgör en övergripande strategi för att förbättra överlevnadsförmågan efter flödning, i syfte att öka säkerheten på nya och existerande passagerarfartyg. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG⁽²⁾, i synnerhet regel V/2 i bilaga I kapitel V, omfattar obligatoriska minimikrav på utbildning och behörighet för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på passagerarfartyg. STCW-konventionen, som har införlivats i unionsrätten genom direktiv 2008/106/EG, innehåller utbildningskrav på området fartygsstabilitet enligt relevanta kompetenstabeller i STCW-koden.
- (8) Ändringarna av Solas-reglerna II-2/1 och II-2/10, kommer att föreskriva att brandsläckare av skumsläckningstyp med en kapacitet på minst 135 liter inte längre krävs i pannrum när det gäller ångpannor för hushållsbruk på mindre än 175 kW eller ångpannor som skyddas av fasta vattenbaserade brandsläckningssystem för lokal tillämpning. I artikel 6.2 a i i direktiv 2009/45/EG fastställs att nya passagerarfartyg i klass A till fullo ska uppfylla kraven i 1974 års Solas-konvention, i dess ändrade lydelse. Dessutom är Solas-reglerna II-2/1 och II-2/10 tillämpliga på nya fartyg av klass B, C och D samt existerande passagerarfartyg av klass B i enlighet med bilaga I kapitel II-2 del A punkt 6.7 ("Brandsläckningsanordningar i maskineriutrymmen") i direktiv 2009/45/EG, där det fastställs att maskinrum och pannrum ska utrustas med bärbara system.
- (9) Ändringarna av Solas-regel II-1/3–12 kommer att åtgärda en lucka i den nuvarande förordningen vad gäller tillämpningen av koden om bullernivåer på fartyg för fartyg vars konstruktionskontrakt har ingåtts före den 1 juli 2014 och som kölsträcks eller befinner sig på ett motsvarande byggnadsstadium den 1 januari 2015 eller efter detta datum och som inte kommer att levereras före den 1 juli 2018. I artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/10/EG⁽³⁾ fastställs minimikrav för skydd av arbetstagare och fastställs gränsvärden och insatsvärden för exponering. Som relevant sekundärlagstiftning innebär artikel 6.2 a i i direktiv 2009/45/EG att 1974 års Solas-konvention, i dess ändrade lydelse, blir tillämplig på nya fartyg av klass A, och i bilaga I del C regel 15 i det direktivet fastställs åtgärder för bullerbekämpning i maskineriutrymmen för nya fartyg av klass B, C och D.
- (10) Ändringarna av STCW-konventionen och STCW-koden vad gäller särskild utbildning avseende passagerarfartyg och av delarna A och B i STCW-koden kommer att bemöta de nya utmaningar som uppstår på grund av de moderna kryssningsfartygens ökade storlek och det stora antalet passagerare ombord och omfattar fyra distinkta nivåer av utbildning och förtrohetsutbildning: förtrogenhet med passagerarfartyg i nödsituation, utbildning i hantering av folkmassor på passagerarfartyg, utbildning i krishantering och mänskligt beteende för situationer på passagerarfartyg samt utbildning med inriktning på ro-ro-passagerarfartyg. Direktiv 2008/106/EG, i synnerhet regel V/2 i bilaga I kapitel V, omfattar obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på passagerarfartyg.
- (11) Ändringarna av kapitel 13 i FSS-koden kommer att klargöra att beräkningarna av dimensioneringen av utrymningsvägar, som baseras på det totala antal personer som förväntas komma genom trapphuset och från dörröppningar och korridorer och trappavsatser, ska göras separat för två olika situationer av beläggning av de specificerade utrymmena. I artikel 6.2 a i i direktiv 2009/45/EG fastställs att nya passagerarfartyg i klass A till fullo ska uppfylla kraven i 1974 års Solas-konvention, i dess ändrade lydelse. Genom kapitel II-2 del A i bilaga I till direktiv 2009/45/EG tillämpas dessutom FSS-koden som antagits genom resolution MSC.98(73) på fartyg av klass B, C och D, byggda från och med den 1 januari 2003.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG av den 6 maj 2009 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg (EUT L 163, 25.6.2009, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (EUT L 323, 3.12.2008, s. 33).

(3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/10/EG av den 6 februari 2003 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (buller) i arbetet (EUT L 42, 15.2.2003, s. 38).

- (12) I den mån ändringarna av Solas-reglerna II-1/1, II-1/2, II-1/3, II-1/4, II-1/5, II-1/6, II-1/7, II-1/8-1, II-1/9, II-1/10, II-1/12, II-1/13, II-1/15–17, II-1/19, II-1/21–22 och II-1/35, Solas-reglerna II-2/1 och II-2/10 samt kapitel 13 i FSS-koden kan påverka de bestämmelser i direktiv 2009/45/EG som avser passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg som används på inrikes resor ligger dessa ändringar inom unionens exklusiva behörighet.
- (13) Ändringarna av ESP-koden från 2011 för det utökade inspektionsprogrammet kommer att skapa överensstämmelse med de uppdaterade Z10-serierna enligt de enhetliga kraven från klassificeringssällskapens paraplyorganisation International Association of Classification Societies (IACS UR Z10 series), vilka rör besiktning- och certifieringskrav. Genom artiklarna 5 och 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 530/2012⁽¹⁾ blir tillämpningen av IMO:s system för bedömning av fartygets skick obligatorisk för oljetankfartyg med enkelskrov som är äldre än 15 år. I det utökade programmet för inspektioner vid besiktning av bulkfartyg och oljetankfartyg, eller det utökade inspektionsprogrammet, anges hur denna mer omfattande bedömning ska göras. Eftersom man i systemet för bedömning av fartygets skick använder det utökade inspektionsprogrammet för att uppnå målet för det systemet, kommer alla ändringar av inspektionerna inom ramen för det programmet automatiskt att bli tillämpliga genom förordning (EU) nr 530/2012.
- (14) Unionen är varken medlem i IMO eller avtalslutande part i de relevanta konventionerna och koderna. Det är därför nödvändigt för rådet att bemyndiga medlemsstaterna att uttrycka unionens ståndpunkt och uttrycka sitt samtycke till att bindas av dessa ändringar, i den mån de omfattas av unionens exklusiva befogenhet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid den 70:e sessionen i IMO:s kommitté för skydd av den marina miljön ska vara att samtycka till antagandet av ändringarna av kapitel 4 i bilaga VI till Marpol, i enlighet med bilaga 7 till IMO-dokument MEPC 69/21/Add.1.

Artikel 2

1. Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid den 97:e sessionen i IMO:s sjösäkerhetskommitté ska vara att samtycka till antagandet av följande ändringar av:

- a) Solas-reglerna II-1/1, II-1/2, II-1/3, II-1/4, II-1/5, II-1/6, II-1/7, II-1/8-1, II-1/9, II-1/10, II-1/12, II-1/13, II-1/15–17, II-1/19, II-1/21–22 och II-1/35 i enlighet med bilaga 1 till IMO:s cirkulär nr 3644 av den 20 maj 2016.
- b) Solas-regel II-1/1.2, en ny regel II-1/19-1 och ändringarna av Solas-reglerna III/1.4, III/30 och III/37 i enlighet med bilaga 1 till IMO:s cirkulär nr 3644 av den 20 maj 2016.
- c) Solas-reglerna II-2/1 och II-2/10 i enlighet med bilaga 1 till IMO:s cirkulär nr 3644 av den 20 maj 2016.
- d) Solas-reglerna II-1/3–12 i enlighet med bilaga 1 till IMO:s cirkulär nr 3644 av den 20 maj 2016.
- e) STCW-konventionen och STCW-koden vad gäller särskild utbildning avseende passagerarfartyg och av delarna A och B i STCW-koden i enlighet med bilagorna 8, 9 och 10 till IMO-dokument MSC 96/25/Add.1.
- f) Kapitel 13 i FSS-koden i enlighet med bilaga 2 till IMO:s cirkulär nr 3644 av den 20 maj 2016.
- g) ESP-koden från 2011 för det utökade inspektionsprogrammet i enlighet med bilaga 4 till IMO:s cirkulär nr 3644 av den 20 maj 2016.

2. I det fall att ändringarna av Solas-regeln II-1/6 som avses i punkt 1 a ses över vid den 97:e sessionen i IMO:s sjösäkerhetskommitté ska den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vara att samtycka till modifieringar av ändringarna som förbättrar den nuvarande säkerhetsnivån.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 530/2012 av den 13 juni 2012 om ett påskyndat införande av krav på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion för oljetankfartyg med enkelskrov (EUT L 172, 30.6.2012, s. 3).

Artikel 3

1. Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar enligt artiklarna 1 och 2 ska uttryckas av de medlemsstater som är medlemmar i IMO, vilka ska agera samfälligt i unionens intresse.
2. Mindre ändringar av de ståndpunkter som avses i artiklarna 1 och 2 får överenskommas utan något nytt beslut av rådet.

Artikel 4

Medlemsstaterna bemyndigas härmed att, i unionens intresse, ge sitt samtycke till att bindas av de ändringar som avses i artiklarna 1 och 2, i den mån dessa omfattas av unionens exklusiva befogenhet.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 17 oktober 2016.

På rådets vägnar
L. SÓLYMOS
Ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2016/2078

av den 4 juli 2016

om det statliga stöd SA.41617 – 2015/C (f.d. SA.33584 (2013/C) (f.d. 2011/NN)) som Nederländerna har genomfört till förmån för den professionella fotbollsklubben NEC i Nijmegen*[delgivet med nr C(2016) 4048]***(Endast den nederländska texten är giltig)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med artikel 108.2 i fördraget ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Under 2010 fick kommissionen information av medborgare om att Nederländerna hade genomfört en stödåtgärd till förmån för den professionella fotbollsklubben NEC i Nijmegen. Klagomålen registrerades under nummer SA.31616 och SA.31767. Under 2010 och 2011 mottog kommissionen också klagomål rörande åtgärder till förmån för andra professionella fotbollsklubbar i Nederländerna: MVV i Maastricht, Willem II i Tilburg, FC Den Bosch i 's-Hertogenbosch och PSV i Eindhoven. I en skrivelse till kommissionen daterad den 2 september 2011 lämnade Nederländerna kompletterande information om åtgärden avseende NEC.
- (2) Genom en skrivelse av den 6 mars 2013 underrättade kommissionen Nederländerna om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget avseende åtgärden till förmån för Willem II, NEC, MVV, PSV och FC Den Bosch.
- (3) Kommissionens beslut att inleda förfarandet (nedan kallat *beslutet om att inleda förfarandet*) offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter på åtgärden.
- (4) Nederländerna inkom med synpunkter inom ramen för förfarandet om åtgärden till förmån för NEC i en skrivelse daterad den 6 juni 2013, vilken även innehöll synpunkter från kommunen Nijmegen (nedan kallad *kommunen*) i egenskap av berörd part. Den 27 februari 2015 avhölls ett möte med Nederländerna som också kommunen deltog i. Kompletterande information från Nederländerna inkom den 10 april 2015, den 11 maj 2015, den 13 maj 2015 och den 16 juli 2015. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från andra berörda parter.
- (5) Efter beslutet om att inleda förfarandet har granskningarna rörande de olika klubbarna i samförstånd med Nederländerna genomförts separat. Granskningen av NEC har erhållit ärendenummer SA.41617.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN**2.1 Stödåtgärden och stödmottagaren**

- (6) Det nationella fotbollsforbundet Koninklijke Nederlandse Voetbalbond (nedan kallat KNVB) är en paraplyorganisation för fotbollsklubbar på professionell nivå och amatörnivå. Den professionella fotbollen i Nederländerna är indelad i ett system med två ligor. Säsongen 2014/2015 fanns det 38 professionella klubbar, av vilka 18 spelade i den högsta ligan (eredivisie) och 20 i den lägre (eerste divisie).

⁽¹⁾ Kommissionens beslut i ärende SA.33584 (2013/C) (f.d. 2011/NN) – Nederländerna. Stöd till vissa nederländska professionella fotbollsklubbar 2008–2011 – Uppmaning enligt artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt att inkomma med synpunkter (EUT C 116, 23.4.2013, s. 19).

⁽²⁾ Se fotnot 1.

- (7) *Nijmegen Eendracht Combinatie* (nedan kallad NEC) grundades 1900 och spelar sina hemmamatcher i Nijmegen. Juridiskt är NEC strukturerat enligt följande: företagen *Nijmegen Eendracht Combinatie B.V.*, *Exploitatie-Maatschappij De Goffert B.V.* och *N.E.C. horeca B.V.* ägs av stiftelsen *Stichting Administratiekantoor N.E.C.* Företaget *Exploitatie-Maatschappij De Goffert B.V.* är mottagare av åtgärden. Enligt uppgifter från Nederländerna är NEC ett medelstort företag med anställda motsvarande 62,3 heltidsekvivalenter 2015 (69,5 under 2010). Under den period som denna undersökning omfattar spelade NEC i den högsta ligan. 2008/2009 var den senaste säsongen då NEC spelade i en europeisk turnering (Uefa-cupen).
- (8) Sedan 2003 är NEC huvudägare, men inte ensam användare av den multifunktionella Goffertstadion i den stora Goffertparken i Nijmegen. Bredvid stadion i Goffertparken byggde kommunen 2003 med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) den multifunktionella idrottsanläggningen *De Eendracht*. *De Eendracht* hyrs ut till NEC och används även av andra som träningsanläggning.
- (9) Förbindelserna mellan kommunen och NEC i fråga om *De Eendracht* regleras i två avtal från 2003: en avsiktsförklaring inom ramen för kommunens övergripande vision för idrottspolitiken om utveckling av det område där *De Eendracht* är belägen, samt ett hyreskontrakt för *De Eendracht*.
- (10) Under 2008 och 2009 tillskrev NEC de kommunala myndigheterna om en klausul i avtalen enligt vilken NEC hade rätt att förvärva *De Eendracht* av kommunen. Denna beskrevs som en "köpoption", och NEC skrev att klubben hade haft för avsikt att förvärva byggnadsrätten ⁽³⁾ ("opstalrecht") till anläggningen. I sin första skrivelse erbjöd sig NEC att avstå ifrån att utnyttja sin köpoption mot en ersättning på 2,3 miljoner euro, en summa som beräknades utifrån anläggningens uppskattade bokförda värde och verkliga värde enligt extern expertis. Enligt NEC motsvarar skillnaden mellan dessa båda värden den förmån som klubben skulle erhålla om den skulle utnyttja sin köpoption. I en senare skrivelse meddelade NEC kommunen att klubben ville utnyttja sin köpoption.
- (11) Under 2010 inhämtade kommunen utlåtanden i ärendet från två advokatbyråer, ett i januari och ett i september. I det första utlåtandet framhölls en klausul i hyreskontraktet enligt vilken detta omfattade perioden fram till dess att hyresgästen (NEC) hade köpt *De Eendracht*, och konstaterade att det hade varit kommunens och NEC:s avsikt att NEC skulle köpa anläggningen om Eruf inte hade några invändningar. Slutsatsen var att NEC hade en ovillkorlig rätt att genomföra köpet. Det andra utlåtandet begärdes in på initiativ av kommunfullmäktige och rörde den påstått fasta grunden för NEC:s anspråk. Enligt detta utlåtande hade kommunen endast en skyldighet att förhandla med NEC, eftersom klausulen i fråga vare sig innehöll något pris eller någon mekanism för att fastställa ett sådant.
- (12) I september 2010 gick kommunen med på att köpa fordran för 2,2 miljoner euro. Nederländerna anmälde inte sin avsikt att ersätta NEC för att klubben inte utnyttjade sin köpoption till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i fördraget. Det formella granskningsförfarandet inleddes i fråga om denna transaktion, och det är därmed den som är föremålet för detta beslut.

2.2 Skäl för att inleda förfarandet

- (13) I beslutet om att inleda förfarandet framhöll kommissionen att det är sannolikt att stödåtgärder till professionella fotbollsklubbar snedvrider konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Kommissionen drog dessutom den preliminära slutsatsen att kommunen hade gett NEC en selektiv fördel med hjälp av statliga medel, och att den således hade beviljat fotbollsklubben stöd.
- (14) När det för det första gäller köpoptionens existens drog kommissionen slutsatsen att Nederländerna genom att endast basera sig på det första juristutlåtandet och bortse ifrån det mer genomarbetade andra utlåtandet inte visade att NEC hade en köpoption till ett pris som inte hade fastställts i kontraktet och som inte heller hade förhandlats fram.

⁽³⁾ Enligt artikel 5:101 i den nederländska civillagen är "hyresmans byggnadsrätt" (latin: *ius superficarium*) en sakrätt till fast egendom som ger hyrestagaren rätt att äga eller förvärva byggnader, konstruktioner eller växtlighet i, på eller ovanför fast egendom som ägs av någon annan.

- (15) När det för det andra gäller marknadsmässigheten hos det pris som betalades som ersättning för att klubben avstod från att utnyttja den påstådda köptionen upprepade kommissionen att den vägledning som ges i kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader ⁽⁴⁾ (nedan kallat *meddelandet om försäljning av mark och byggnader*), som Nederländerna hade återopat, endast berör "överlåtelse av mark och byggnader som ägs av det allmänna. Den berör inte det allmännas förvärv av mark och byggnader eller offentliga myndigheters uthyrning eller leasing av mark och byggnader. Sådana transaktioner kan också innefatta inslag av statligt stöd." Vidare framhöll kommissionen att aktörer i en marknadsekonomi vanligen också beaktar sannolikheten för att hyresgäster utnyttjar sina köptioner, om sådana finns. Sådana aktörer skulle bland annat ta hänsyn till de ekonomiska resurser som hyresgästen förfogar över.
- (16) För det tredje noterade kommissionen att NEC vid den tidpunkt då stödet beviljades befann sig i så allvarliga ekonomiska svårigheter att dess framtid som professionell fotbollsklubb var hotad. När KNVB kontrollerade NEC:s affärsplan för 2010/2011 i juli 2010 begärde organisationen en extern borgen på 1 967 000 euro för att NEC inte skulle riskera att förlora sin licens. Detta borgensåtagande (som enligt de uppgifter som kommissionen förfogar över gjordes av ett privat, affärsdrivande företag och således inte med statliga medel) krävdes utöver de 2,2 miljoner euro som detta beslut gäller. NEC uppgav självt i juni 2010 att dess ekonomiska ställning var bekymmersam, med negativt eget kapital, negativt rörelseresultat 2009/2010 och dålig likviditet. NEC hade inte betalat någon hyra sedan september 2009.
- (17) För att kunna avgöra om stödet var förenligt med riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽⁵⁾ (nedan kallade *riktlinjerna*) begärde kommissionen information om huruvida alla krav i riktlinjerna var uppfyllda.
- (18) Kommissionen kunde framför allt inte verifiera om villkoren i punkterna 34–37 i riktlinjerna om omstruktureringsplanens art och innehåll hade uppfyllts. Kommissionen kunde inte heller kontrollera om de kompensande åtgärder som avses i punkterna 38–42 hade vidtagits. Vidare måste det visas att stödet hade begränsas till vad som var absolut nödvändigt, att stödmottagaren själv hade bidragit till omstruktureringen i tillräcklig omfattning, att Nederländerna skulle tillhandahålla övervakningsrapporter och att engångsvillkoret var uppfyllt.

3. KOMMENTARER FRÅN NEDERLÄNDERNA

- (19) Nederländerna håller inte med om att åtgärden utgör statligt stöd.
- (20) I detta avseende framhåller Nederländerna först vikten av att se till transaktionens sammanhang. Enligt Nederländerna innehöll beslutet om att inleda förfarandet en del faktafel i detta hänseende. I motsats till vad som sägs i beslutet om att inleda förfarandet var Goffertstadion en multifunktionell arena också före 2003. Kommunen anser att det är viktigt i sammanhanget att De Eendracht (och Goffertstadion) används för andra ändamål än idrott.
- (21) Framför allt betonar Nederländerna att kommunen hade ett intresse av att anlägga den toppidrotts- och innovationspark (nedan kallad *TIP*) ⁽⁶⁾ som var avsedd att inrymma den befintliga Goffertstadion och De Eendracht. Förberedelserna för anläggandet av TIP hade redan börjat när NEC informerade kommunen om sin vilja att utnyttja köptionen. De Eendracht-anläggningen spelade en viktig roll i planerna för TIP, vilka kommunen bar huvudansvaret för. Nederländerna understryker att förberedelserna för TIP fortsatte till långt efter det att transaktionen genomfördes i september 2010. Kommunen beslutade inte att avbryta TIP-projektet förrän i mars 2012. Enligt Nederländerna borde kommissionen uttryckligen ta hänsyn till det faktum att det vid tidpunkten i fråga var av avgörande betydelse för kommunen att ha full äganderätt till De Eendracht (omfattande både marken under anläggningen och byggnaden på den) för att kunna anlägga TIP.

⁽⁴⁾ EUT C 209, 10.7.1997, s. 3.

⁽⁵⁾ Meddelande från kommissionen – Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 1.10.2004, s. 2). Giltigheten för dessa riktlinjer förlängdes genom kommissionens meddelande om förlängd giltighet för gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter av den 1 oktober 2004 (EUT C 296, 2.10.2012, s. 3).

⁽⁶⁾ Kommunen hade för avsikt att utveckla en stor del av Goffertsparken till en "Topsport- en Innovatie Park" ("TIP"), med inriktning på områdena idrott, utbildning, hälsa och vetenskap. Detta projekt har sedermera lagts ned. Beslutet om att inleda förfarandet omfattade inte den framtida finansieringen av TIP.

- (22) I detta sammanhang hänvisar Nederländerna till den rapport om de förväntade ekonomiska effekterna av TIP som utarbetades av European and Regional Affairs Consultants i april 2009. Enligt denna rapport väntades TIP få positiv inverkan på kommunens ekonomi, bland annat genom att öka sysselsättningen och konsumtionen, men också olika indirekta positiva ekonomiska effekter på kunskapsutveckling, innovation, utbildning och den övergripande aktivitetsnivån. I rapporten *TIP Nijmegen Impact en kansan*, som kommunen utarbetade tillsammans med Buck Consultants, framhålls särskilt De Eendrachts viktiga roll i planerna för TIP.
- (23) För det andra understryker Nederländerna den fasta grunden för NEC:s fordran. Nederländerna har förklarat bakgrunden till köpoptionens tillkomst. Kommunen har framhållit att detta sammanhänger med att NEC avstod ifrån sin byggnadsrätt till den då existerande anläggningen för amatöridrott för att kommunen skulle kunna ersätta denna med den nya De Eendracht-anläggningen. NEC var innehavare av byggnadsrätten till den då existerande anläggningen 2000, medan kommunen ägde marken under den. Eftersom anläggningen inte längre uppfyllde KNVB:s krav för fortsatt fotbollsverksamhet på platsen beslutade kommunen – i samråd med NEC – 2002 att uppföra en ny multifunktionell anläggning, De Eendracht. De Eendracht byggdes med offentliga medel och finansierades delvis med stöd av Eruf. För att sådant stöd skulle kunna utgå måste anläggningen uppföras av kommunen, och byggnaden fick inte säljas under en period om fem år. NEC avstod därför från sin byggnadsrätt till anläggningen och fick i stället en köpoption på (byggnadsrätten till) den nya De Eendracht-anläggningen. Enligt Nederländerna var avsikten att NEC skulle kunna ta över De Eendracht-anläggningen när Erufs krav inte längre förhindrade detta, även om något förvärvspris inte fastställdes vid den tidpunkten.
- (24) Nederländerna tillbakavisar därför att kommunen endast har åtföljt ett av juristernas utlåtanden (se skäl 14). Enligt Nederländerna har det aldrig funnits någon konflikt mellan kommunen och NEC om anspråket, som båda parter ansåg ha fast grund. Nederländerna hänvisar här till artikel 6:217 i den nederländska civillagen, enligt vilken samförstånd mellan parterna är tillräckligt för att ett avtal ska anses föreligga.
- (25) Köpoptionen kan härledas ur denna avsikt samt hyreskontrakten mellan kommunen och företaget Exploitatie-maatschappij De Goffert B.V. (se skäl 9). Nederländerna anser att det inte är relevant att köpoptionen inte innehåller något pris eller någon prismekanism. När parterna inte har fastställt ett pris i ett köpeavtal ska köparen enligt artikel 7:4 i den nederländska civillagen betala ett "skäligt pris".
- (26) Sammanfattningsvis hävdar kommunen att beslutet att inte följa det andra juristutlåtandet var välmotiverat, eftersom den inte ansåg att de argument som anfördes i detta var underbyggda. Detta förstärktes av att upphovsmannen till det första utlåtandet reagerade på det andra och höll fast vid sitt råd. Kommunen påpekar att det andra utlåtandet uppenbart vart politiskt motiverat, eftersom det begärdes in av oppositionspartierna i kommunfullmäktige. Det faktum att det andra utlåtandet var mer genomarbetat (skäl 14) betyder inte att man kan dra slutsatser om hur välgrundade argumenten i det är.
- (27) Kommunen noterar dessutom att avtalet mellan NEC och kommunen är underställt nationell privaträtt, och att nederländsk domstol därför har jurisdiktion i fråga om giltigheten hos NEC:s anspråk.
- (28) När det för det tredje gäller fastställandet av köpoptionens värde har Nederländerna också inkommit med ytterligare klagoranden. Nederländerna påpekar att man inte kan anta att det föreligger en fördel (och därmed statligt stöd) bara på grund av att priset fastställs genom förhandlingar. I NEC:s fall fastställdes köpoptionens pris på grundval av en oberoende värdering och är därmed marknadsmässigt enligt de nederländska myndigheterna. Nederländerna hävdar också att transaktionen inte var selektiv och att den inte gav NEC någon fördel.
- (29) Nederländerna hänvisar till att en åtgärd inte är selektiv om den bygger på en allmän nationell åtgärd. Denna transaktion baserar sig på civillagen, som har allmän räckvidd och är tillämplig på alla företag. Transaktionsvärdet fastställdes på grundval av bestämmelserna i civillagen om att ett "skäligt pris" ska betalas. Enligt Nederländerna var detta fallet eftersom en oberoende värdering gjordes i april 2009. Nederländerna drar därför slutsatsen att transaktionen inte var selektiv.

- (30) Även om transaktionen skulle betraktas som selektiv skulle NEC inte ha erhållit någon fördel, eftersom kommunen handlade som en investerare i en marknadsekonomi och betalade ett marknadspris. Nederländerna betonar kommissionens praxis att tillämpa meddelandet om försäljning av mark och byggnader genom analogi i ärenden som rör värdering av andra tillgångar och äganderätt. Eftersom transaktionen i det här fallet i enlighet med vad som anges i meddelandet bygger på en värdering kan den anses vara marknadsmässig. Transaktionen skulle vara marknadsmässig även om meddelandet om försäljning av mark och byggnader inte skulle vara tillämpligt, eftersom en privat investerare i en marknadsekonomi också skulle ha fastställt värdet av köptionen på grundval av en oberoende värdering.
- (31) Kommunen betonade att det finns ett nära samband mellan transaktionsvärdet och värdet på De Eendracht-anläggningen. Den oberoende värderingsrapporten (från den 7 april 2009) är inriktad på två värden. Å ena sidan fastställs det försäljningspris som en säljare skulle kunna erhålla genom att sälja byggnadsrätten (under en period om 30 år) till anläggningen på basis av det befintliga hyreskontraktet mellan kommunen och NEC [...] (*). Å andra sidan fastställs det försäljningspris som en säljare skulle kunna erhålla genom att sälja byggnadsrätten till anläggningen på basis av de befintliga avtalen om andrahandsuthyrning mellan NEC och dess andrahandshyresgäster, med hänsyn tagen till marknadshyrans utveckling. Det fanns nämligen hyreskontrakt både mellan NEC och kommunen och mellan NEC och tredje parter avseende anläggningen (där NEC fungerade som anläggningens förvaltare). Se även skäl 8. Detta andra värde fastställdes till [...] euro.
- (32) De båda värderingarna bygger med andra ord på antagandet att anläggningen skulle säljas i uthyrt skick. Nederländerna anför att en försäljning enligt nederländsk lag inte påverkar uthyrningssituationen. Den nya ägaren till fastigheten blir också ny hyresvärd. Därför är det vanligt att försäljningsvärdet av en uthyrd fastighet fastställs på basis av hyresintäkterna.
- (33) Den oberoende värderingen visar att kommunen kunde sälja De Eendracht-anläggningen uthyrd till en tredje part till ett pris om högst [...] euro. Enligt Nederländerna motsvarar detta det högsta pris för anläggningen som kunde begäras av NEC. När NEC hade erhållit byggnadsrätten till De Eendracht-anläggningen kunde klubben sälja denna rätt för högst [...] euro. Enligt Nederländerna betyder detta att NEC gick miste om en potentiell fördel värd [...] 2 064 000 euro som mest. Under förhandlingarna med NEC fastställdes köptionens slutliga värde till [...] 2 223 000 euro. [...]. Kommissionen noterar att värderingen inte uttryckligen tog hänsyn till den konkreta situationen, det vill säga att NEC skulle förvärva anläggningen.
- (34) Nederländerna har tillhandahållit mer bakgrundsinformation om de hyresbelopp som anges i värderingsrapporten i syfte att förklara den stora skillnaden mellan de båda värderingarna. Framför allt påpekar Nederländerna att ett antal faktorer medverkade till att hålla ned den hyra som fastställdes för NEC:
- Exploitatiemaatschappij De Goffert B.V. hyrde inte bara anläggningen, utan fungerade också som fastighetsförvaltare och hyrde ut delar av anläggningen till tredje parter. De Eendracht hade en tydlig experimentell karaktär, och kommunen utnyttjade uppförandet av denna nya anläggning för att förstärka kopplingen mellan anläggningen och social verksamhet, den ekonomiska miljön samt de omgivande grannskapen. Det var inte säkert att dessa socioekonomiska projekt skulle bli framgångsrika i praktiken, och det var inte uteslutet att tredje parter skulle avbryta sin medverkan. Därigenom ökade risken för Exploitatiemaatschappij De Goffert B.V.
  - Exploitatiemaatschappij De Goffert B.V. utförde också underhålls- och utbytesarbeten på planerna, som tidigare underhölls av kommunen.
  - NEC var den enda samarbetspartner som kunde realisera kommunens socioekonomiska mål.
  - NEC var ursprungligen innehavare av byggnadsrätten till anläggningen, men avstod från denna utan ersättning (se skäl 23).
- På grundval av detta anser Nederländerna att den hyra som NEC betalar, och som ligger till grund för det första värde som beräknades, är marknadsmässig.
- (35) Nederländerna har också påpekat att hyreskontraktet mellan NEC och kommunen måste betraktas som ett visstidsavtal som inte kan sägas upp av kommunen före sitt slutdatum, vilket sammanfaller med överlåtelsen av byggnadsrätten till NEC. Detta förklarar varför man vid värderingen beräknar det första värdet på basis av en fast hyra, medan det andra värdet tar hänsyn till marknadshyrans utveckling.

(*) Sekretessbelagd information.

- (36) Nederländerna betonar att det belopp om 2,2 miljoner euro som NEC skulle erhålla för köptionen inte betalades ut, utan i stället delvis användes för att täcka utestående fordringar på NEC och delvis som förskottsbetalning av hyran (garanterad hyra). Samtidigt förlängdes hyreskontraktet till slutet av februari 2043 och hyran höjdes [...]. Med utgångspunkt från antagandet att den ursprungliga hyran var marknadsmässig hävdar Nederländerna att hyran efter denna höjning överstiger marknadsnivån. Alternativt bör den nya hyran anses vara marknadsmässig enligt Nederländerna.
- (37) För det fjärde hävdar Nederländerna att kommunen tog hänsyn till NEC:s ekonomiska situation vid tidpunkten för transaktionen. Vid denna tidpunkt hade kommunen fått information som gav anledning att tro att det var möjligt att NEC trots sina ekonomiska svårigheter skulle kunna utnyttja sin köption. I en av sina skrivelser (se skäl 10) hade NEC uttryckligen informerat kommunen om att en kommersiell aktör var intresserad av att köpa De Eendracht, möjligen via NEC. Därför skulle NEC:s eventuella ekonomiska svårigheter inte nödvändigtvis förhindra ett förvärv av De Eendracht. Dessutom fick kommunen den 3 september 2010 kännedom om att NEC hade erhållit finansiering från en kommersiell aktör: ett företag [...] hade förköpt en del av (säsongsbiljetterna för säsongerna 2011/2012, 2012/2013 och 2013/2014. Detta är den transaktion som kommissionen nämner i beslutet om att inleda förfarandet, men till skillnad mot vad som sades i beslutet om att inleda förfarandet hade finansieringen inte formen av ett borgensåtagande och det betalade priset var mycket högre än de 1,9 miljoner euro som anges i beslutet om att inleda förfarandet (det vill säga cirka 4 miljoner euro) (se skäl 16). Detta tecken på att en kommersiell investerare hade förtroende för NEC:s ekonomi gav vid denna tidpunkt kommunen ytterligare ett skäl att godta möjligheten att NEC skulle utnyttja sin köption på De Eendracht.
- (38) Nederländerna drar slutsatsen att kommunen handlade som en investerare i en marknadsekonomi när den tog hänsyn till NEC:s (uppfattade) ekonomiska situation vid tidpunkten i fråga.
- (39) I andra hand framhåller Nederländerna att även om åtgärden skulle utgöra stöd skulle den vara förenlig med den inre marknaden. Enligt Nederländerna är villkoren i riktlinjerna uppfyllda och åtgärden kan därmed anses vara förenlig med den inre marknaden i enlighet med artikel 107.3 c i fördraget. Nederländerna tillhandahåller faktauppgifter som stöd för detta.
- (40) När det gäller NEC:s ekonomiska situation vid tidpunkten för transaktionen framlade Nederländerna ytterligare bevis för att NEC var ett företag i svårigheter. Kommunen hade begärt en rapport om klubbens ekonomiska ställning och framtidsutsikter, och denna tillhandahölls av redovisningsfirman BDO ⁽⁷⁾ kort tid efter det att transaktionen genomfördes (den 29 oktober 2010). I rapporten påvisas negativa rörelseresultat [...], negativt eget kapital [...] och en negativ utveckling av rörelsekapitalet [...]. Rapporten visar att NEC hade haft negativa och allt sämre resultat under en period om tre år. Även om NEC lyckades hålla sina nettoresultat positiva under denna period (tack vare intäkter från överföringsrättigheter och försäljning av spelare) utvisar rapporten tydligt sjunkande intäktsnivåer, medan NEC:s kostnadsmönster till stor del var oförändrade. Dessutom hade det egna kapitalet varit negativt under de senaste tre åren, och under samma period hade NEC:s solvens minskat.
- (41) När det gäller omstruktureringsplanen utarbetade NEC en förbättringsplan (Plan van Aanpak) ⁽⁸⁾ för att komma till rätta med sina ekonomiska svårigheter. Denna plan överlämnades till KNVB i augusti 2010. Den innehåller en beskrivning av bakgrunden till den ekonomiska situationen, jämförelser med liknande fotbollsklubbar samt planerade åtgärder för att kunna flyttas upp till kategori 2 (det vill säga nå en "tillfredsställande" grad av finansiell sundhet). Se även skäl 75.
- (42) I fråga om de kompenserande åtgärderna noterar Nederländerna att om stöd föreligger är detta begränsat till sin omfattning, varför de negativa effekterna på konkurrensen är relativt små. Icke desto mindre innehöll KNVB:s omstruktureringsplan flera kompenserande åtgärder.
- (43) Dessutom begränsades eventuellt stöd till vad som var absolut nödvändigt. I detta avseende medförde den åtgärd som nämns i skälen 16 och 37 ett viktigt eget bidrag till omstruktureringen, medan ändrade återbetalningsvillkor för ett lån ledde till att det fasta återbetalningsbeloppet minskade med 250 000 per år.
- (44) När det gäller övervakningen har Nederländerna förbundit sig att överlämna de begärda rapporterna till kommissionen.

⁽⁷⁾ *Onderzoek naar financiële situatie en financieel toekomstperspectief N.E.C. Nijmegen*, rapport från BDO i Nijmegen den 29 oktober 2010.

⁽⁸⁾ Plan van aanpak NEC, augusti 2010.

- (45) Slutligen bekräftar Nederländerna att inga andra stödåtgärder har genomförts eller kommer att genomföras.

4. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

4.1 Förekomst av statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget

- (46) Enligt artikel 107 i fördraget är statligt stöd sådant stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, i den utsträckning stödet påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Villkoren i artikel 107.1 i fördraget är kumulativa och för att en åtgärd ska betraktas som statligt stöd måste således alla villkoren uppfyllas.
- (47) Kommunens förvärv av NEC:s påstådda rätt att köpa De Eendracht för 2,2 miljoner euro finansierades med statliga medel, eftersom det var kommunen som tillhandahöll pengarna för transaktionen i fråga. Detta bestrids inte av Nederländerna.
- (48) När det gäller den potentiella effekten på den inre marknaden påpekar kommissionen att NEC har deltagit i europeiska fotbollsturneringar. Vidare bedriver professionella fotbollsklubbar ekonomisk verksamhet på många andra plan än genom att delta i fotbollsturneringar: de är verksamma på marknaden för spelarövergångar och de ägnar sig åt reklam, sponsring, produktförsäljning och mediatäckning. Stöd till en professionell fotbollsklubb förstärker dess ställning på alla dessa internationella marknader. Om statliga medel används för att ge en professionell fotbollsklubb en selektiv fördel är det därför, oavsett i vilken liga klubben spelar, troligt att detta stöd kan snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget ⁽⁹⁾.
- (49) Det finns heller ingen tvekan om att åtgärden, som godkändes av kommunfullmäktige i särskild ordning, var selektiv. Nederländerna har hävdats att åtgärden baserade sig på allmän nationell lagstiftning (se skäl 29) och därför inte var selektiv. Kommissionen anser emellertid att även om avtalet mellan NEC och kommunen kan anses vara underställt allmän nederländsk lag bygger inte de specifika punkterna i det enbart på allmänna principer, utan också på de särskilda bestämmelserna i kontraktet eller kontrakten mellan NEC och kommunen. Således står det klart att åtgärden riktar sig mot ett visst företag, NEC, och därför är selektiv.
- (50) Nederländerna anser att NEC inte har fått någon fördel, och att transaktionen i stället ägde rum på marknadsmässiga villkor. Nederländerna framhåller särskilt att NEC hade en giltig köpoption på De Eendracht och att förvärvspriset för denna rätt fastställdes i enlighet med en oberoende värdering.
- (51) När det gäller grunden för detta anspråk har Nederländerna inkommit med ytterligare klargöranden om skälen till att det första juristutlåtandet följdes i stället för det andra. Dessutom underströk Nederländerna att TIP troligen inte hade kunnat anläggas om De Eendracht hade sålts till NEC. Det låg uppenbart i kommunens intresse att ersätta NEC för att klubben inte utnyttjade sin köpoption.
- (52) Det bör noteras att det är oklart vilket pris NEC skulle ha fått betala till kommunen om klubben hade utnyttjat sin köpoption och förvärvat De Eendracht. Nederländerna har hävdats att när inget pris har fastställts ska köparen enligt den nederländska civillagen betala ett skäligt pris. I den mån ett sådant skäligt pris motsvarar eller är lika med marknadsvärdet av byggnadsrätten till De Eendracht skulle köpoptionen bara tyckas ha ett begränsat ekonomiskt värde. I en sådan situation framstår ersättningen på 2,2 miljoner euro som orimligt hög och skulle medföra en fördel för NEC.
- (53) Oberoende av frågan om huruvida NEC faktiskt hade en giltig köpoption och andra argument som rör tolkningen av den nederländska civillagen anser kommissionen att kärnfrågan är om transaktionen ägde rum på marknadsmässiga villkor och om kommunen agerade som en privat investerare.

⁽⁹⁾ Kommissionens beslut i fråga om Tyskland den 20 mars 2013 angående Multifunktionsarena der Stadt Erfurt (ärende SA.35135 (2012/N)), punkt 12 och Multifunktionsarena der Stadt Jena (ärende SA.35440 (2012/N)), meddelandena i sammanfattad form i EUT C 140, 18.5.2013, s. 1, och den 2 oktober 2013 angående Fußballstadion Chemnitz (ärende SA.36105 (2013/N)), meddelande i sammanfattad form i EUT C 50, 21.2.2014, s. 1, punkterna 12–14. Kommissionens beslut i fråga om Spanien den 18 december 2013 avseende eventuellt statligt stöd till fyra spanska professionella fotbollsklubbar (ärende SA.29769 (2013/C)), punkt 28, Real Madrid CF (ärende SA.33754 (2013/C)), punkt 20, och påstått stöd till tre fotbollsklubbar i Valencia (ärende SA.36387 (2013/C)), punkt 16, offentliggjort i EUT C 69, 7.3.2014, s. 99.

- (54) Kommissionen måste således bedöma om en privat investerare skulle ha genomfört transaktionen i fråga på samma villkor. En hypotetisk privat investerare agerar som en försiktig investerare som vill maximera sin vinst utan att behöva ta för stora risker i förhållande till avkastningen. Principen om en privat investerare i en marknadsekonomi har inte tillämpats om priset på köptionen översteg marknadspriset. Kommissionen anser att ett antal beståndsdelar i värderingsprocessen visar att kriterierna för tillämpningen av principen om en privat investerare i en marknadsekonomi inte är uppfyllda.
- (55) För det första är det inte klarlagt varför köptionens värde skulle vara lika med skillnaden mellan å ena sidan anläggningens försäljningsvärd på basis av hyreskontraktet mellan kommunen och NEC och å andra sidan försäljningsvärdet på basis av avtalen mellan NEC och dess andrahandshyresgäster, med hänsyn tagen till marknadshyrans utveckling. Kommissionen noterar att kommunen begärde en oberoende värdering av dessa två försäljningsvärden, inte en värdering av köptionen som sådan. Någon ytterligare bakgrund eller motivering till varför skillnaden mellan dessa värden skulle vara lika med värdet av köptionen ges inte.
- (56) För det andra tycks användningen av dessa båda värden för att fastställa köptionens värde bygga på antagandet om en försäljning till en tredje part när det gäller det ena värdet, men inte det andra. Det första värdet [...] fastställs på grundval av kommunens försäljning till en tredje part av byggnadsrätten till anläggningen i uthyrt skick, det vill säga med NEC:s hyreskontrakt som en given "begränsning" för en köpare. Men med tanke på att Nederländerna hävdar att hyreskontraktet inte kunde sägas upp innan byggnadsrätten hade överförts till NEC skulle det bara vara NEC som kunde fortsätta att driva anläggningen i förhållande till tredje parter. Därför kunde det andra värdet [...] (det möjliga försäljningsvärdet i uthyrt skick på basis av avtalen om andrahandsuthyrning) bara realiseras av NEC, och inte av någon tredje part. Denna divergerande metod förstärker uppfattningen att det inte är rimligt att anta att en investerare i en marknadsekonomi skulle ha fastställt köptionens pris på denna grund.
- (57) Om man för det tredje och med anknytning till detta utgår ifrån att det var NEC, och inte någon tredje part, som skulle avstå från att utnyttja köptionen tycks det pris som skulle betalas till NEC som ersättning för detta inte på ett korrekt sätt ta hänsyn till de fördelar som NEC "gick miste om" genom att avstå från att utnyttja köptionen. Enligt Nederländerna gick NEC miste om en potentiell fördel på 2 miljoner euro genom att avstå från att utnyttja köptionen (skäl 33). Kommissionen noterar emellertid att NEC kunde förväntas kvarstå som förvaltare av anläggningen också efter att ha avstått från att utnyttja sin köption. Därmed skulle klubben fortsatt erhålla de hyresintäkter som låg till grund för det andra värdet som användes för att fastställa transaktionspriset [...]. Kommissionen anser att den faktiska fördel som NEC skulle gå miste om genom att avstå från att utnyttja köptionen i stället skulle vara lika med de hyror till kommunen som klubben inte längre skulle behöva betala om den köpte anläggningen.
- (58) Kommunen betalade för det fjärde hur som helst mer än det belopp som den fastställde på grundval av värderingsrapporten ([...] se skäl 33). Kommissionen anser att skillnaden mellan de båda värdena åtminstone utgör stöd. Enligt de nederländska myndigheterna uppkom skillnaden ur förhandlingar med NEC, och hela beloppet 2,2 miljoner euro återbetalades hur som helst. Nederländerna har också förklarat att förlängningen av hyresperioden och höjningen av årshyran borgar för att göra transaktionen budgetneutral för kommunen (skäl 36).
- (59) När det för det femte gäller denna återbetalning noterar kommissionen att NEC:s användning av beloppet 2,2 miljoner euro för att täcka utestående fordringar och hyror till kommunen inte kan betraktas som en återbetalning. Höjningen av årshyran (skäl 36) kan bara betraktas som en återbetalning av stöd om höjningen till fullo sker till en nivå som överstiger marknadsnivån. Nederländerna har inte framlagt någon bevisning som stöd för påståendet att den högre hyran från och med januari 2011 kan anses överstiga marknadsnivån. I detta sammanhang konstaterar kommissionen att den hyra som NEC betalar till kommunen för hela anläggningen är lägre än den hyra som NEC för närvarande erhåller från andrahandsuthyrning av delar av anläggningen, medan värderingsrapporten tyder på att NEC skulle kunna få ännu högre hyresintäkter i framtiden.
- (60) Kommissionen noterar vidare att även om den ursprungliga hyresnivån var marknadsmässig med hänsyn tagen till den dåvarande situationen (skäl 34) tycks åtminstone en del av de faktorer som höll nere det hyresbelopp som då fastställdes inte längre ha varit relevanta vid den tidpunkt då den nya hyran fastställdes. I synnerhet kan de risker som är förknippade med driften av anläggningen antas ha förändrats nu när den har drivits framgångsrikt

i över fem år. Att klubben avstod från att förvärva byggnadsrätten spelade heller ingen roll, eftersom transaktionen i fråga innebär att den framtida äganderätsfrågan avgjordes. Därför kan man förvänta sig att marknadshyrorna skulle vara högre i januari 2011 än 2003, när hyreskontraktet mellan kommunen och NEC skrevs. Om så är fallet kan hyreshöjningen inte till fullo anses motsvara en återbetalning av stöd.

- (61) Man bör också notera att återbetalningen äger rum under en period om 33 år, och att de framtida betalningarna inte har diskonterats.
- (62) Allra viktigast är att Nederländerna inte kunde visa att kommunen hade gjort en grundlig utvärdering och beräkning av hyresnivån på marknaden innan den fastställde det höjda hyresbeloppet. I stället användes transaktionens budgetneutrala natur som utgångspunkt för beräkningen av den nya hyresnivån.
- (63) För det sjätte är det inte klarlagt vilka fördelar kommunen fick genom denna transaktion och i vilken proportion dessa står till den direkta kostnaden på 2,2 miljoner euro. Det verkar som om kommunen har betalat mycket mer än vad den skulle ha kunnat tjäna genom att sälja anläggningen (i uthyrt skick), bara för att trygga den äganderätt den redan hade. Kommunen har hävdat att det ekonomiska intresset av att anlägga TIP var mycket stort, med tanke på TIP:s förväntade effekter på kommunens ekonomi. Det förväntade mervärdet av att förbli ägare till anläggningen kan delvis förklara varför kommunen var beredd att betala ett högre pris. Kommunen har emellertid inte uttryckligen gjort någon kostnadsnyttoanalys av transaktionen som tar hänsyn till detta långsiktiga värde av TIP-projektet. Kommissionen anser att en investerare i en marknadsekonomi skulle ha gjort en grundligare bedömning av den förväntade investeringsavkastningen av förvärvet av köptionen.
- (64) Slutligen håller kommissionen fast vid sin uppfattning att kommunen på basis av den då tillgängliga informationen inte tog tillräcklig hänsyn till de ekonomiska svårigheter som NEC hade vid denna tidpunkt och hur dessa påverkade klubbens förmåga att köpa byggnadsrätten till De Eendracht. Även om tredje parter hade visat intresse av att samarbeta med NEC kunde inte den övergripande finansiella situationen, som kunde förväntas påverka NEC:s förhandlingsposition till förmån för kommunen, nonchaleras.
- (65) Av alla dessa skäl anser kommissionen att kommunen inte agerade som en investerare i en marknadsekonomi, utan snarare beviljade NEC stöd genom att ersätta NEC för att klubben inte utnyttjade sin köption med beloppet 2,2 miljoner euro. Det exakta stödbeloppet kan inte fastställas på grundval av den information som Nederländerna har lämnat. Om emellertid maximibeloppet 2,2 miljoner euro kan anses vara nödvändigt för att genomföra omstruktureringsplanen är inte det exakta stödbeloppet relevant för bedömningen av förenligheten.

4.2 Bedömning enligt artikel 107.3 c i fördraget

- (66) Kommissionen måste bedöma om stödåtgärden till förmån för NEC kan anses vara förenlig med den inre marknaden. När det gäller undantagen i artikel 107.3 i fördraget noterar kommissionen att inga av de nederländska regionerna omfattas av undantaget i artikel 107.3 a. Stödåtgärden i fråga kan inte heller anses främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller avhjälpa en allvarlig störning i den nederländska ekonomin, såsom avses i artikel 107.3 b. Stödåtgärden kan inte heller anses främja kultur eller bevara kulturarvet i den mening som avses i artikel 107.3 d.

4.2.1 Tillämpliga riktlinjer

- (67) När det gäller undantaget i artikel 107.3 c i fördraget, avseende stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter på villkor att det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, har Nederländerna hävdat att detta undantag kan tillämpas om kommissionen, till skillnad mot Nederländerna, finner att åtgärden i fråga utgör statligt stöd.
- (68) Vid sin bedömning av konceptet "utveckling av näringsverksamheter" i sportsektorn tar kommissionen vederbörlig hänsyn till artikel 165.1 och artikel 165.2 sista strecksatsen i fördraget, enligt vilka unionen ska bidra till att främja europeiska idrottsfrågor och då ska beakta idrottens specifika karaktär, dess strukturer som bygger på frivilliga insatser samt dess sociala och pedagogiska funktion.

- (69) För sin bedömning av stödåtgärderna i enlighet med artikel 107.3 c i fördraget har kommissionen utfärdat ett antal förordningar, ramar, riktlinjer och meddelanden om stödformer och såväl övergripande stöd som stöd till vissa sektorer.
- (70) Kommissionen anser att det är lämpligt att bedöma om kriterierna i riktlinjerna ⁽¹⁰⁾ är tillämpliga. Kommissionen noterar då att riktlinjerna inte utesluter professionell fotboll. Denna ekonomiska verksamhet omfattas således av riktlinjerna.
- (71) I juli 2014 offentliggjorde kommissionen nya riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av icke-finansiella företag i svårigheter ⁽¹¹⁾. Dessa riktlinjer är emellertid inte tillämpliga på detta icke anmälda stöd som beviljades 2010. Enligt punkt 137 i de nya riktlinjerna skulle de endast omfatta undsättnings- eller omstrukturingsstöd som beviljas utan kommissionens godkännande om stödet, eller en del av det, beviljades efter det att riktlinjerna offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*. Enligt punkt 138 i de nya riktlinjerna kommer kommissionen i alla andra fall att företa granskningen på grundval av de riktlinjer som var tillämpliga när stödet beviljades, således i detta fall de riktlinjer som gällde före 2014.

4.2.2 NEC som ett företag i svårigheter

- (72) Enligt punkt 10 c i riktlinjerna ska ett företag, oavsett företagstyp, anses befinna sig i svårigheter när det uppfyller villkoren i nationell lagstiftning för att vara föremål för ett kollektivt insolvensförfarande. I punkt 11 i riktlinjerna anges att även om inga av dessa omständigheter föreligger kan ett företag fortfarande anses befinna sig i svårigheter när de vanliga tecknen föreligger, såsom ökande förluster, stigande skuldsättningsgrad, minskande kassaflöde och så vidare. Ett företag i svårigheter är inte stödberättigat förrän det har visat sig att det inte är i stånd att genomföra en sanering med egna medel eller med medel från ägare/aktieägare eller marknaden.
- (73) Nederländerna hävdade ursprungligen att NEC inte var ett företag i svårigheter 2008/2009. De omständigheter som beskrivs i skäl 16 tyder dock snarare på att NEC befann sig i så allvarliga ekonomiska svårigheter att dess framtid som professionell fotbollsklubb var hotad. Således var NEC ett företag i svårigheter enligt kommissionen. I sitt svar på beslutet om att inleda förandet medgav Nederländerna att NEC vid tidpunkten för transaktionen och fortsatt var ett företag i svårigheter. Nederländerna framlade ytterligare bevisning för detta (se skäl 40), vilken främst visade att NEC:s resultat hade varit negativa och sjunkande över tid. Därför måste förenligheten hos det statliga stödet till NEC bedömas i enlighet med riktlinjerna.

4.2.3 Återställning av långsiktig lönsamhet

- (74) Enligt avsnitt 3.2 i riktlinjerna beviljas stödet under förutsättning att en omstrukturingsplan som återställer företagets långsiktiga lönsamhet inom en rimlig tid genomförs (se punkterna 34–37 i riktlinjerna). Kommissionen noterar att sådana villkor fastställdes i samband med den plan som NEC utarbetade för KNVB i augusti 2010.
- (75) Kommissionen påminner om att alla professionella nederländska fotbollsklubbar får licenser av KNVB, vilka medför att de måste uppfylla vissa villkor. Ett av dessa villkor enligt det tillämpliga systemet rör klubbens finansiella sundhet. Klubbarnas finansiella styrka bedöms tre gånger per säsong på basis av finansiella rapporter av vilka bland annat deras aktuella finansiella situation och budgeten för nästa säsong framgår. På grundval av dessa rapporter placeras klubbarna in i tre kategorier (1: otillfredsställande, 2: tillfredsställande och 3: god). Klubb som tillhör kategori 1 kan åläggas att presentera planer för hur de ska förbättra sin ekonomi och nå kategori 2 eller 3 inom en period om tre år. Om en klubb inte följer sin plan kan KNVB använda sanktioner, däribland en officiell varning, sänkta matchpoäng och i värsta fall indragning av licensen. I sammanhanget bör man också notera att en professionell fotbollsklubb i Nederländerna förlorar sin licens om den går i konkurs. Om en efterföljare till klubben bildas får denna inte tillträde till de professionella fotbollsligorerna direkt, utan måste börja i den näst högsta amatörligan.

⁽¹⁰⁾ Se fotnot 5.

⁽¹¹⁾ Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av icke-finansiella företag i svårigheter (EUT C 249, 31.7.2014, s. 1).

- (76) NEC placerades i kategori 1 på basis av den finansiella informationen för säsongen 2009/2010. Dess omstruktureringsplan innehöll åtgärder för att bli uppflyttad till kategori 2 efter tre säsonger (2012/2013).
- (77) Enligt omstruktureringsplanen var det problematiska förhållandet mellan omsättning och kostnader den huvudsakliga orsaken till NEC:s ekonomiska svårigheter. Problemen kunde i synnerhet skyllas på de höga personalkostnaderna, men sjunkande medieintäkter bidrog också till de negativa resultaten. Omstruktureringsplanen tog sikte på kostnadsminskningar, och det främsta besparingsutrymmet ansågs finnas i fråga om spelarkostnaderna. Bland åtgärderna märktes personalneddragningar (bland annat en minskning av antalet registrerade spelare), frysta löner och lägre löner för nya spelare liksom sänkta bonusbelopp. Personalkostnaderna som andel av omsättningen skulle inom tre år understiga [...] % (jämfört med [...] % i mars 2010). Minskningar av många andra kostnader planerades också, såsom kostnaderna för ungdomsidrotten (fotbollsakademin). Investeringar i immateriella eller materiella anläggningstillgångar överstigande [...] euro måste godkännas av KNVB:s licenskommission, vilket i realiteten betydde att NEC inte kunde genomföra några spelarövergångar.
- (78) Kommissionen anser att omstruktureringsplanen åtgärdar orsakerna till NEC:s ekonomiska svårigheter, i synnerhet personal- och spelarkostnaderna i form av löner och övergångsersättningar. Man kan inte förvänta sig att en professionell fotbollsklubb diversifierar och ger sig in på nya marknader i den mening som avses i riktlinjerna. Däremot kan man förvänta sig att klubben gör besparingar inom sin kärnverksamhet, och det har NEC gjort. Omstruktureringsplanen bygger inte på externa faktorer som NEC kan påverka men inte helt kontrollera, såsom att hitta fler sponsorer eller öka antalet åskådare.
- (79) I budgeten för säsongen 2010/2011 räknade NEC med att kunna förbättra sitt resultat [...] genom att sänka kostnaderna [...]. Det slutliga resultatet blev ännu bättre: intäkterna minskade visserligen (lägre matchintäkter på grund av en dålig cupsäsong, lägre medieintäkter och omfördelning av intäkter från bytesaffärer), men även kostnaderna minskade [...] (lägre personalkostnader, besparingar på fotbollsakademin och sänkta kommersiella kostnader). I december 2011 flyttade KNVB upp klubben till kategori 2.
- (80) Kommissionen drar slutsatsen att skälen till NEC:s ekonomiska svårigheter behandlades på ett tillfredsställande sätt i omstruktureringsplanen från augusti 2010 med målet att återställa klubbens långsiktiga lönsamhet.

4.2.4 Undvikande av otillbörlig snedvridning av konkurrensen

- (81) Enligt punkterna 38–42 i riktlinjerna måste stödmottagaren vidta kompenserande åtgärder för att minimera stödets snedvridande effekter och dess negativa effekter på handelsvillkoren. I beslutet om att inleda förfarandet konstaterade kommissionen att professionella fotbollsklubbar har en särställning i detta avseende och föreslog ett antal åtgärder som skulle kunna betraktas som kompenserande för professionell fotboll i den mening som avses i riktlinjerna, såsom en begränsning av antalet registrerade spelare inom de gränser som det nationella förbundet fastställer, ett lägre tak för lönerna än vad som är normalt i sektorn, ett förbud mot att betala övergångskostnader för nya spelare under en viss period eller en ökning av antalet aktiviteter till förmån för samhället.
- (82) Såsom anges i skäl 77 har NEC minskat antalet anställda och antalet registrerade spelare och sänkt personalens och spelarnas löner. Lönekostnaderna skulle reduceras till under 60 % av omsättningen. Inga övergångsbetalningar kunde göras för nya spelare under omstruktureringsperioden. Kommissionen drar slutsatsen att de kompenserande åtgärder som krävs enligt riktlinjerna har vidtagits, vilket ledde till att NEC:s konkurrenskraft inom den professionella fotbollen försvagades.

4.2.5 Minsta möjliga stöd

- (83) Enligt punkterna 43–45 i riktlinjerna ska stödbelopp och stödnivå begränsas till vad som är absolut nödvändigt. De stödmottagande företagen förväntas i väsentlig utsträckning bidra till omstruktureringen med egna medel.
- (84) Kommissionen noterar att omstruktureringsplanen i betydande utsträckning bygger på finansiering från externa privata företag som komplement till de interna besparingarna. Genom transaktionen [...] (skäl 37) erhölet NEC cirka 4 miljoner euro i extern finansiering. Dessutom förändrades återbetalningsvillkoren för ett lån från [...] 2010. I stället för en årlig återbetalningsskyldighet [...] byggde återbetalningarna därefter på överföringsintäkter, vilket hade positiv inverkan på NEC:s likviditet (se skäl 43). Med andra ord uppgår de externa och egna bidragen till över 4,25 miljoner euro, vilket innebär att stödet, som uppgår till högst 2,2 miljoner euro, hur som helst inte

motsvarar mer än cirka 35 % av den totala omstruktureringsåtgärden. Därmed är kravet i punkt 44 i riktlinjerna uppfyllt, att när det gäller medelstora företag som NEC minst 40 % av omstruktureringskostnaderna ska bestridas med stödmottagarens egna medel, inklusive extern finansiering som visar att det finns en tro på att lönsamheten kan återställas.

4.2.6 Övervakning och årlig rapport

- (85) Enligt punkt 49 i riktlinjerna ska medlemsstaterna lämna in regelbundna och detaljerade rapporter som visar att omstruktureringsplanen genomförs på ett riktigt sätt. Punkt 51 innehåller mindre strikta krav för små och medelstora företag, för vilka det normalt räcker att lämna in en kopia av balansräkning och resultaträkning varje år. Nederländerna har förbundit sig att lämna in dessa rapporter.

4.2.7 Engångsvillkoret

- (86) Punkterna 72–77 i riktlinjerna avser engångsvillkoret, enligt vilket omstruktureringsstöd endast bör beviljas en gång under en tioårsperiod.
- (87) Nederländerna har förbundit sig att uppfylla engångsvillkoret i riktlinjerna. Nederländerna har bekräftat att det inte har beviljat NEC något undsättnings- eller omstruktureringsstöd under en period om tio år före transaktionen. Eventuella framtida förhandlingar med NEC kommer också att baseras på marknadsmässighet.

5. SLUTSATS

- (88) Kommissionen konstaterar att Nederländerna olagligen har genomfört stödåtgärden till förmån för NEC i strid med artikel 108.3 i fördraget. Stödet kan emellertid anses vara förenligt med den inre marknaden som omstruktureringsstöd i den mening som avses i riktlinjerna, eftersom alla villkor för sådant stöd som anges i riktlinjerna är uppfyllda.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Nederländerna har genomfört till förmån för fotbollsklubben NEC i Nijmegen är förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 4 juli 2016.

På kommissionens vägnar
Margrethe VESTAGER
Ledamot av kommissionen

RÄTTELSER

Rättelse till rådets beslut (EU) 2016/1970 av den 29 september 2016 om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, och om provisorisk tillämpning av partnerskapsavtalet om förbindelser och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Nya Zeeland, å andra sidan

(Europeiska unionens officiella tidning L 304 av den 11 november 2016)

Publiceringen av rådets beslut (EU) 2016/1970 ska betraktas som ogiltig.

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV